

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

C 194

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 55

30 czerwca 2012

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2012/C 194/01

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* Dz.U. C 184 z 23.6.2012.....

1

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2012/C 194/02

Sprawa C-39/10: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 10 maja 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Estońskiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Swobodny przepływ pracowników — Podatek dochodowy — Odliczenie — Emerytura — Wpływ na niskie emerytury — Dyskryminacja pomiędzy podatnikami będącymi rezydentami i niebędącymi rezydentami)

2

2012/C 194/03

Sprawy połączone od C-357/10 do C-359/10: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 10 maja 2012 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Włochy) — Duomo Gpa Srl (C-357/10), Gestione Servizi Pubblici Srl (C-358/10), Irtel Srl (C-359/10) przeciwko Comune di Baranzate (C-357/10 i C-358/10), Comune di Venegono Inferiore (C-359/10) (Artykuły 3 WE, 10 WE, 43 WE, 49 WE i 81 WE — Swoboda przedsiębiorczości — Swoboda świadczenia usług — Dyrektywa 2006/123/WE — Artykuły 15 i 16 — Zamówienie na usługi w zakresie obliczania, kontroli i pobierania podatków lub innych wpływów jednostek samorządów terytorialnych — Przepisy krajowe — Minimalny kapitał zakładowy — Obowiązek)

2

PL

Cena:
3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

2012/C 194/04	Sprawa C-368/10: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 10 maja 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Niderlandów (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2004/18/WE — Procedury udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi — Zamówienie publiczne na dostawę, instalację i konserwację automatów do napojów ciepłych oraz dostawę herbaty, kawy i innych składników — Artykuł 23 ust. 6 i 8 — Specyfikacje techniczne — Artykuł 26 — Warunki realizacji zamówień — Artykuł 53 ust. 1 — Kryteria udzielenia zamówienia — Oferta najkorzystniejsza ekonomicznie — Produkty biologiczne i pochodzące z uczciwego handlu — Użycie etykiet w ramach formułowania specyfikacji technicznych i kryteriów udzielenia zamówienia — Artykuł 39 ust. 2 — Pojęcie „informacji dodatkowych” — Artykuł 2 — Zasady udzielania zamówień — Zasada przejrzystości — Artykuł 44 ust. 2 i art. 48 — Weryfikacja predyspozycji i kwalifikacja uczestników — Minimalne kwalifikacje techniczne lub zawodowe — Poszanowanie „kryteriów w zakresie trwałości zakupów i społecznie odpowiedzialnego zachowania przedsiębiorstw”)	3
2012/C 194/05	Sprawa C-100/11 P: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 10 maja 2012 r. — Helena Rubinstein, L'Oréal SA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Allergan Inc. (Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 8 ust. 5 — Słowne wspólnotowe znaki towarowe BOTOLIST i BOTOCYL — Słowne i graficzne, krajowe i wspólnotowe znaki towarowe BOTOX — Unieważnienie prawa do znaku — Względne podstawy odmowy rejestracji — Naruszenie renomy)	4
2012/C 194/06	Sprawy połączone od C-338/11 do C-347/11: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 10 maja 2012 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Tribunal administratif de Montreuil — Francja) — Santander Asset Management SGIIC SA w imieniu FIM Santander Top 25 Euro Fi (C-338/11) przeciwko Directeur des résidents à l'étranger et des services généraux oraz Santander Asset Management SGIIC SA w imieniu Cartera Mobiliaria SA SICAV (C-339/11), Kapitalanlagegesellschaft mbH w imieniu d'Alltri Inka (C-340/11), Allianz Global Investors Kapitalanlagegesellschaft mbH w imieniu DBI Fonds APT no 737 (C-341/11), SICAV KBC Select Immo (C-342/11), SGSS Deutschland Kapitalanlagegesellschaft mbH (C-343/11), International Values Series of the DFA Investment Trust Co. (C-344/11), Continental Small Co. Series of the DFA Investment Trust Co. (C-345/11), SICAV GA Fund B (C-346/11), Generali Investments Deutschland Kapitalanlagegesellschaft mbH w imieniu AMB Generali Aktien Euroland (C-347/11) przeciwko Ministre du Budget, des Comptes publics, de la Fonction publique et de la Réforme de l'État (Artykuły 63 TFUE i 65 TFUE — Przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) — Odmienne traktowanie dywidend wypłacanych UCITS niebędącym rezydentami, podlegających potrąceniu podatku u źródła, i dywidend wypłacanych UCITS będącym rezydentami, niepodlegających takiemu potrąceniu — Konieczność uwzględnienia sytuacji uczestników w celu oceny zgodności przepisów krajowych ze swobodą przepływu kapitału — Brak)	4
2012/C 194/07	Sprawa C-370/11: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 10 maja 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Belgii (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuły 36 i 40 porozumienia EOG — Dyskryminujące opodatkowanie zysków kapitałowych osiągniętych przy odkupie akcji przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania mających siedzibę w Norwegii lub w Islandii i niekorzystających z zezwolenia udzielonego zgodnie z dyrektywą 85/611/EWG)	5
2012/C 194/08	Sprawa C-92/12 PPU: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 26 kwietnia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Ireland — Irlandia) — Health Service Executive przeciwko S.C., A.C. (Jurysdykcja oraz uznawanie i wykonywanie orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej — Rozporządzenie (WE) nr 2201/2003 — Małoletnie dziecko mające miejsce zwykłego pobytu w Irlandii, gdzie wielokrotnie było umieszczane poza rodziną — Zachowania agresywne i niebezpieczne dla samego dziecka — Orzeczenie o umieszczeniu dziecka w zamkniętej placówce w Anglii — Materialny zakres zastosowania rozporządzenia — Artykuł 56 — Procedury konsultacji i zgody — Obowiązek uznania lub stwierdzenia wykonalności orzeczenia o umieszczeniu dziecka w zamkniętej placówce — Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Pilny tryb prejudycjalny)	5

2012/C 194/09	Sprawa C-529/10: Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 29 marca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione — Włochy) — Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate przeciwko Safilo Spa (Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu postępowania — Podatki bezpośrednie — Zakończenie postępowania zawisłego przed sądem orzekającym w ostatniej instancji w sprawach podatkowych — Nadużycie prawa — Artykuł 4 ust. 3 TUE — Swobody chronione na mocy traktatu — Zasada niedyskryminacji — Pomoc państwa — Obowiązek zapewnienia skutecznego stosowania prawa Unii Europejskiej) ...	6
2012/C 194/10	Sprawa C-167/11 P: Postanowienie Trybunału z dnia 22 marca 2012 r. — Cantiere navale De Poli SpA przeciwko Komisji Europejskiej (Odwołanie — Artykuł 119 regulaminu postępowania — Pomoc państwa — Niezgodność ze wspólnym rynkiem — Decyzja Komisji — Zmiana pomocy istniejącej — Rozporządzenie (WE) nr 794/2004 — Rozporządzenie (WE) nr 1177/2002 — Tymczasowy mechanizm obronny dla przemysłu stocznioowego)	7
2012/C 194/11	Sprawa C-200/11 P: Postanowienie Trybunału z dnia 22 marca 2012 r. — Republika Włoska przeciwko Komisji Europejskiej (Odwołanie — Artykuł 119 regulaminu postępowania — Pomoc państwa — Niezgodność ze wspólnym rynkiem — Decyzja Komisji — Skarga o stwierdzenie nieważności — Rozporządzenie (WE) nr 659/1999 — Artykuł 1 lit. c) — Zmiana pomocy istniejącej — Rozporządzenie (WE) nr 794/2004 — Artykuł 4 ust. 1 — Tymczasowy mechanizm obronny dla przemysłu stocznioowego)	7
2012/C 194/12	Sprawa C-333/11: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 8 marca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Cassatie van België — Belgia) — Koninklijke Federatie van Belgische Transporteurs en Logistiek Dienstverleners (Febetra) przeciwko Belgische Staat (Artykuł 104 §3 akapit pierwszy regulaminu postępowania — Konwencja TIR — Wspólnotowy kodeks celny — Podatki akcyzowe — Przewóz z zastosowaniem karnetu TIR — Nieprawidłowe zwolnienie — Ustalenie miejsca popełnienia naruszenia — Pobór należności celnych przywozowych i podatków akcyzowych — Właściwość).....	7
2012/C 194/13	Sprawa C-334/11 P: Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 29 marca 2012 r. — Lancôme parfums et beauté & Cie przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Focus Magazin Verlag GmbH (Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Słowny znak towarowy ACNO FOCUS — Sprzeciw właściciela słownego krajowego znaku towarowego FOCUS — Odmowa rejestracji — Artykuł 43. ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 40/94 — Wcześniejszy znak towarowy zarejestrowany od co najmniej pięciu lat)	8
2012/C 194/14	Sprawa C-156/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Salzburg (Austria) w dniu 30 marca 2012 r. — GREP GmbH	9
2012/C 194/15	Sprawa C-167/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Employment Tribunal Newcastle upon Tyne (Zjednoczone Królestwo) w dniu 3 kwietnia 2012 r. — C.D. przeciwko S.T.	9
2012/C 194/16	Sprawa C-172/11 P: Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 2 lutego 2012 r. w sprawie T-76/08, El du Pont de Nemours and Company i in. przeciwko Komisji, wniesione w dniu 5 kwietnia 2012 r. przez El du Pont de Nemours and Company	10
2012/C 194/17	Sprawa C-175/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht München (Niemcy) w dniu 13 kwietnia 2012 r. — Sandler AG przeciwko Hauptzollamt Regensburg	10
2012/C 194/18	Sprawa C-180/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen sad Sofia-grad (Bułgaria) w dniu 16 kwietnia 2012 r. — Stoilov i Ko EOOD przeciwko Nachalnik na Mitnitsa Stolichna	11

2012/C 194/19	Sprawa C-183/12 P: Odwołanie od postanowienia Sądu (druga izba) wydanego w dniu 31 stycznia 2012 r. w sprawie T-527/09 Chafiq Ayadi przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 18 kwietnia 2012 r. przez Chafiq Ayadiego	12
2012/C 194/20	Sprawa C-187/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 23 kwietnia 2012 r. — SFIR przeciwko AGEA i Ministero delle Politiche Agricole, Alimentari e Forestali.....	13
2012/C 194/21	Sprawa C-188/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 23 kwietnia 2012 r. — Italia Zuccheri SpA i CO.PRO.B przeciwko AGEA i Ministero delle Politiche Agricole, Alimentari e Forestali.....	13
2012/C 194/22	Sprawa C-189/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 23 kwietnia 2012 r. — Eridania Sadam SpA przeciwko AGEA i Ministero delle Politiche Agricole, Alimentari e Forestali	14
2012/C 194/23	Sprawa C-198/12: Skarga wniesiona w dniu 26 kwietnia 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Bułgarii	14
2012/C 194/24	Sprawa C-211/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte di Appello di Roma (Włochy) w dniu 3 maja 2012 r. — Martini SpA przeciwko Ministero delle Attività Produttive	15
2012/C 194/25	Sprawa C-214/12 P: Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 28 lutego 2012 r. w sprawach połączonych T-268/08 i T-281/08 Land Burgenland i Republika Austrii przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 8 maja 2012 r. przez Land Burgenland	16
2012/C 194/26	Sprawa C-223/12 P: Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 28 lutego 2012 r. w sprawach połączonych T-268/08 i T-281/08 Land Burgenland i Republika Austrii przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 14 maja 2012 r. przez Republikę Austrii	17

Sąd

2012/C 194/27	Sprawa T-344/08: Wyrok Sądu z dnia 22 maja 2012 r. — EnBW Energie Baden Württemberg przeciwko Komisji (Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Akta postępowania administracyjnego w dziedzinie karteli — Odmowa dostępu — Wyjątek dotyczący ochrony celów dochodzenia — Wyjątek dotyczący ochrony interesów handlowych osoby trzeciej — Wyjątek dotyczący ochrony procesu podejmowania decyzji — Obowiązek przeprowadzenia przez daną instytucję konkretnej analizy treści każdego z dokumentów, których dotyczy wniosek o dostęp).....	18
2012/C 194/28	Sprawa T-6/10: Wyrok Sądu z dnia 22 maja 2012 r. — Sviluppo Globale przeciwko Komisji (Zamówienia publiczne na usługi — Procedura przetargowa — Wsparcie administracji celnej i skarbowej w Kosowie — Odrzucenie oferty jednego z oferentów — Akt niezaskarżalny — Akt potwierdzający — Niedopuszczalność — Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie nr 1049/2001 — Dokumenty dotyczące postępowania przetargowego — Częściowa odmowa dostępu — Wyjątek dotyczący ochrony interesów handlowych osoby trzeciej — Niewystarczające uzasadnienie)	18
2012/C 194/29	Sprawa T-300/10: Wyrok Sądu z dnia 22 maja 2012 r. — Internationaler Hilfsfonds przeciwko Komisji (Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Dokumenty dotyczące umowy LIEN 97-2011 — Częściowa odmowa dostępu — Określenie przedmiotu wniosku wstępnego — Wyjątek dotyczący ochrony prywatności i integralności osoby fizycznej — Wyjątek dotyczący ochrony procesu podejmowania decyzji — Zasada dobrej administracji — Konkretna analiza każdego dokumentu — Obowiązek uzasadnienia)	19

2012/C 194/30	Sprawa T-345/10: Wyrok Sądu z dnia 22 maja 2012 r. — Portugalia przeciwko Komisji (EFOGR — Sekcja Orientacji — Zmniejszenie pomocy finansowej — Środki wsparcia inwestycji w gospodarstwa rolne — Skuteczność kontroli) 19	19
2012/C 194/31	Sprawa T-580/10: Wyrok Sądu z dnia 16 maja 2012 r. — Wohlfahrt przeciwko OHIM — Ferrero (Kindertraum) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego Kindertraum — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy Kinder — Względna podstawa odmowy rejestracji — Dowód używania wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 42 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009)..... 19	19
2012/C 194/32	Sprawa T-184/11 P: Wyrok Sądu z dnia 15 maja 2012 r. — Nijs przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu (Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Środki dyscyplinarne — Postępowanie dyscyplinarne — Wydalenie ze służby z zachowaniem praw do emerytury — Artykuły 22a i 22b regulaminu pracowniczego — Wymóg uściślenia odwołania — Nowy zarzut — Skuteczna ochrona sądowa — Artykuł 47 karty praw podstawowych — Brak obowiązku zbadania z urzędu zarzutu dotyczącego naruszenia racjonalnego terminu) 20	20
2012/C 194/33	Sprawa T-280/11: Wyrok Sądu z dnia 15 maja 2012 r. — Ewald przeciwko OHIM — Kin Cosmetics (Keen) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego Keen — Graficzny wspólnotowy znak towarowy KIN — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Podobieństwo oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009) 20	20
2012/C 194/34	Sprawa T-144/12: Skarga wniesiona w dniu 30 marca 2012 r. — Comsa przeciwko OHIM — COMSA (COMSA) 20	20
2012/C 194/35	Sprawa T-149/12: Skarga wniesiona w dniu 2 kwietnia 2012 r. — Investrónica przeciwko OHIM — Olympus Imaging (MICRO) 21	21
2012/C 194/36	Sprawa T-159/12: Skarga wniesiona w dniu 4 kwietnia 2012 r. — Pri przeciwko OHIM OHMI — Belgravia Investment Group (PRONOKAL) 21	21
2012/C 194/37	Sprawa T-161/12: Skarga wniesiona w dniu 11 kwietnia 2012 r. — Free przeciwko OHIM — Conradi + Kaiser (FreeLounge) 22	22
2012/C 194/38	Sprawa T-166/12: Skarga wniesiona w dniu 10 kwietnia 2012 r. — Bolívar Cerezo przeciwko OHIM OAMI — Renovalia Energy (RENOVALIA) 22	22
2012/C 194/39	Sprawa T-170/12: Skarga wniesiona w dniu 10 kwietnia 2012 r. — Beyond Retro przeciwko OHIM — S&K Garments (BEYOND VINTAGE) 23	23
2012/C 194/40	Sprawa T-172/12: Skarga wniesiona w dniu 13 kwietnia 2012 r. — Brauerei Beck przeciwko OHIM — Aldi (Be Light) 23	23
2012/C 194/41	Sprawa T-188/12: Skarga wniesiona w dniu 30 kwietnia 2012 r. — Breyer przeciwko Komisji 24	24
2012/C 194/42	Sprawa T-190/12: Skarga wniesiona w dniu 25 kwietnia 2012 r. — Tomana i in. przeciwko Radzie i Komisji 25	25
2012/C 194/43	Sprawa T-192/12: Skarga wniesiona w dniu 2 maja 2012 r. — PAN Europe przeciwko Komisji 26	26

2012/C 194/44	Sprawa T-193/12: Skarga wniesiona w dniu 8 maja 2012 r. — MIP Metro przeciwko OHIM — Holsten-Brauerei (H)	26
2012/C 194/45	Sprawa T-207/12 P: Odwołanie wniesione w dniu 11 maja 2012 r. przez Luigiego Marcuccia od postanowienia wydanego w dniu 29 lutego 2012 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-3/11 Luigi Marcuccio przeciwko Komisji	27

Sąd do spraw Służby Publicznej

2012/C 194/46	Sprawa F-109/10: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 22 maja 2012 r. — AU przeciwko Komisji Europejskiej (Służba publiczna — Personel kontraktowy — Emerytury i renty — Odprawa)	28
2012/C 194/47	Sprawa F-54/12: Skarga wniesiona w dniu 15 maja 2012 r. — ZZ przeciwko Komisji	28
2012/C 194/48	Sprawa F-27/08 RENV: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 15 maja 2012 r. — Simões Dos Santos przeciwko OHIM	28

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

(2012/C 194/01)

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej

Dz.U. C 184 z 23.6.2012.

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 174 z 16.6.2012.

Dz.U. C 165 z 9.6.2012.

Dz.U. C 157 z 2.6.2012.

Dz.U. C 151 z 26.5.2012.

Dz.U. C 138 z 12.5.2012.

Dz.U. C 133 z 5.5.2012.

Teksty te są dostępne na stronach internetowych:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 10 maja 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Estońskiej

(Sprawa C-39/10) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Swobodny przepływ pracowników — Podatek dochodowy — Odliczenie — Emerytury — Wpływ na niskie emerytury — Dyskryminacja pomiędzy podatnikami będącymi rezydentami i niebędącymi rezydentami)

(2012/C 194/02)

Język postępowania: estoński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: W. Mölls, K. Saaremäel-Stoilov i R. Lyäl, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Estońska (przedstawiciel: M. Linntam, pełnomocnik)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciele: M. Muñoz Pérez i A. Rubio Gonzáles, pełnomocnicy), Republika Portugalska (przedstawiciel: L. Inez Fernandes, pełnomocnik), Królestwo Szwecji (przedstawiciel: A. Falk, pełnomocnik), Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciel: S. Ossowski, pełnomocnik), Republika Federalna Niemiec (przedstawiciel: J. Möller, C. Blaschke i B. Klein, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 45 TFUE i art. 28 porozumienia EOG — Podatek dochodowy od emerytur — Przepisy krajowe nieprzewidujące możliwości zwolnienia z podatku dochodowego nierezydentów, których ogół dochodów jest tak niski, że gdyby byli podatnikami rezydentami, to korzystaliby ze zwolnienia z podatku dochodowego

Sentencja

- 1) Poprzez wyłączenie możliwości skorzystania przez emerytów niebędących rezydentami z odliczeń przewidzianych przez ustawę o podatku dochodowym (tulumaksuseadus) z dnia 15 grudnia 1999 r., zmienioną przez ustawę dnia 26 listopada 2009 r., jeżeli z uwagi na niską wysokość emerytur nie są oni na podstawie przepisów podatkowych państwa członkowskiego miejsca zamieszkania opodatkowani w tym państwie, Republika Estońska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 45 TFUE i art. 28 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym z dnia 2 maja 1992 r.

- 2) Republika Estońska zostaje obciążona kosztami postępowania.

- 3) Królestwo Hiszpanii, Republika Portugalska, Królestwo Szwecji, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, a także Republika Federalna Niemiec pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 63 z 13.3.2010.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 10 maja 2012 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Włochy) — Duomo Gpa Srl (C-357/10), Gestione Servizi Pubblici Srl (C-358/10), Irtel Srl (C-359/10) przeciwko Comune di Baranzate (C-357/10 i C-358/10), Comune di Venegono Inferiore (C-359/10)

(Sprawy połączone od C-357/10 do C-359/10) ⁽¹⁾

(Artykuły 3 WE, 10 WE, 43 WE, 49 WE i 81 WE — Swoboda przedsiębiorczości — Swoboda świadczenia usług — Dyrektywa 2006/123/WE — Artykuły 15 i 16 — Zamówienie na usługi w zakresie obliczania, kontroli i pobierania podatków lub innych wpływów jednostek samorządów terytorialnych — Przepisy krajowe — Minimalny kapitał zakładowy — Obowiązek)

(2012/C 194/03)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Duomo Gpa Srl (C-357/10), Gestione Servizi Pubblici Srl (C-358/10), Irtel Srl (C-359/10)

Strona pozwana: Comune di Baranzate (C-357/10 i C-358/10), Comune di Venegono Inferiore (C-359/10)

Przy udziale: Agenzia Italiana per le Pubbliche Amministrazioni SpA (AIPA)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Wykładnia art. 15 i 16 dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. L 376, s. 36) oraz art.

3, 10, 43, 49 i 81 WE — Informacje handlowe dostarczane przez przedstawicieli zawodów regulowanych — Koncesja na usługi w zakresie obliczania, kontroli i pobierania podatków i innych wpływów jednostek samorządów terytorialnych — Minimalny kapitał zakładowy określony w przepisach krajowych

Sentencja

Artykuły 43 WE i 49 WE powinny być interpretowane w ten sposób, że sprzeciwiają się one przepisowi takiemu jak sporny w postępowaniu przed sądem krajowym, który przewiduje:

- obowiązek podmiotów gospodarczych, poza spółkami z większościami publicznymi, dostosowania w odpowiednim przypadku do 10 mln EUR kwoty w pełni wpłaconego minimalnego kapitału zakładowego, aby mogły one wykonywać działalność w zakresie obliczania, kontroli i poboru podatków i innych wpływów jednostek samorządu terytorialnego;
- nieważność decyzji o udzieleniu zamówienia na takie usługi podmiotom, które nie spełniają tego wymogu dotyczącego minimalnego kapitału zakładowego, i
- zakaz uzyskiwania nowych zamówień lub brania udziału w przetargach na udzielenie zamówienia na takie usługi do czasu spełnienia wymogu dostosowania kapitału zakładowego.

(¹) Dz.U. C 260 z 25.9.2010.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 10 maja 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-368/10) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2004/18/WE — Procedury udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi — Zamówienie publiczne na dostawę, instalację i konserwację automatów do napojów ciepłych oraz dostawa herbaty, kawy i innych składników — Artykuł 23 ust. 6 i 8 — Specyfikacje techniczne — Artykuł 26 — Warunki realizacji zamówień — Artykuł 53 ust. 1 — Kryteria udzielenia zamówienia — Oferta najkorzystniejsza ekonomicznie — Produkty biologiczne i pochodzące z uczciwego handlu — Użycie etykiet w ramach formułowania specyfikacji technicznych i kryteriów udzielenia zamówienia — Artykuł 39 ust. 2 — Pojęcie „informacji dodatkowych” — Artykuł 2 — Zasady udzielania zamówień — Zasada przejrzystości — Artykuł 44 ust. 2 i art. 48 — Weryfikacja predyspozycji i kwalifikacja uczestników — Minimalne kwalifikacje techniczne lub zawodowe — Poszanowanie „kryteriów w zakresie trwałości zakupów i społecznie odpowiedzialnego zachowania przedsiębiorstw”)

(2012/C 194/04)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Zadra i F. Wilman, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: C. Wissels i M. de Ree, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 2, art. 23 ust. 6 i 8, art. 44 ust. 2, art. 48 ust. 1 i 2 oraz art. 53 ust. 1 dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, s. 114) — Zasady udzielania zamówień publicznych — Specyfikacje techniczne — Weryfikacja predyspozycji i kwalifikacja uczestników oraz udzielanie zamówień — Kwalifikacje techniczne i zawodowe — Kryteria udzielenia zamówienia — Dostawa, instalacja i konserwacja automatów do kawy

Sentencja

1) W związku z tym, iż w ramach udzielenia zamówienia publicznego na dostawę automatów do kawy i zarządzanie nimi, które to zamówienie zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w dniu 16 sierpnia 2008 r., prowincja Noord-Holland:

- ustanowiła specyfikację techniczną niezgodną z art. 23 ust. 6 dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi, zmienionej rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1422/2007 z dnia 4 grudnia 2007 r., wymagając, by pewne produkty podlegające dostawie były oznaczone określoną ekoetykietą, miast użycia szczegółowych specyfikacji;
- ustanowiła kryteria udzielenia zamówienia niezgodne z art. 53 ust. 1 lit. a) owej dyrektywy, przewidując, że oznaczenie niektórych produktów podlegających dostawie określonymi etykietami prowadzić będzie do przyznania określonej liczby punktów w ramach wyboru oferty najkorzystniejszej ekonomicznie, lecz nie wyszczególniając przy tym kryteriów, na których opierają się owe etykiety, ani nie dopuszczając, by można było przedstawić każdy adekwatny dowód celem wykazania, że dany produkt spełnia owe kryteria;

- określiła minimalny poziom kwalifikacji technicznych w sposób niezgodny z art. 44 ust. 2 i art. 48 wskazanej dyrektywy, ustanawiając tytułem określonych w specyfikacji wymogów zdolności i minimalnego poziomu kwalifikacji warunków, wedle którego oferty powinny spełnić „kryteria trwałości zakupów i społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw” i wskazać, w jaki sposób je spełnią i „przyczynią się do polepszenia trwałości rynku kawy i ekotechnologicznej, społecznej i ekonomicznej odpowiedzialności w zakresie produkcji kawy”; oraz

- ustanowiła klauzulę niezgodną z obowiązkiem przejrzystości przewidzianym w art. 2 wskazanej dyrektywy, przewidując warunek, wedle którego oferenci powinni dochować „kryteriów trwałości zakupów i odpowiedzialności społecznej przedsiębiorstw” oraz wskazać, w jaki sposób spełniają owe kryteria i jak „przyczyniają się do polepszenia trwałości rynku kawy i ekotechnologicznej, społecznej i ekonomicznej odpowiedzialności w zakresie produkcji kawy”,

Królestwo Niderlandów uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy wskazanych powyżej przepisów.

- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
3) Królestwo Niderlandów zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 328 z 4.12.2010.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 10 maja 2012 r.
— **Helena Rubinstein, L'Oréal SA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Allergan Inc.**

(Sprawa C-100/11 P) (¹)

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 8 ust. 5 — Słowne wspólnotowe znaki towarowe BOTOLIST i BOTOCYL — Słowne i graficzne, krajowe i wspólnotowe znaki towarowe BOTOX — Unieważnienie prawa do znaku — Względne podstawy odmowy rejestracji — Naruszenie renomy)

(2012/C 194/05)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Rubinstein, L'Oréal SA (przedstawiciel: A. von Mühlendahl, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik), Allergan Inc. (przedstawiciel: F. Clark, barrister)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) z dnia 16 grudnia 2010 r. w sprawach połączonych T-345/08 i T-357/08 Rubinstein i L'Oréal przeciwko OHIM — Allergan (Botolist i Botocyl), którym Sąd oddalił wniesioną przez właściciela słownego wspólnotowego znaku towarowego „BOTOLIST” dla towarów należących do klasy 3 skargę na decyzję R 863/2007-1 Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) z dnia 28 maja 2008 r. uchylającą decyzję Wydziału Unieważnień, w której nie uwzględniono wniosku o unieważnienie prawa do rzeczzonego znaku towarowego, złożonego przez właściciela graficznych i słownych, wspólnotowych i krajowych znaków towarowych „BOTOX” dla towarów należących do klas 5 i 16 oraz usług należących do klasy 42 — Wykładnia i zastosowanie art. 8 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 8 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 207/2009) — Względne podstawy odmowy rejestracji — Naruszenie renomy — Wykładnia i zastosowanie art. 73 rozporządzenia nr 40/94 (obecnie art. 75 rozporządzenia nr 207/2009) — Obowiązek uzasadnienia

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
2) Helena Rubinstein SNC i L'Oréal SA zostają obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 145 z 14.5.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 10 maja 2012 r.
(wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Tribunal administratif de Montreuil — Francja) — Santander Asset Management SGIIC SA w imieniu FIM Santander Top 25 Euro Fi (C-338/11) przeciwko Directeur des résidents à l'étranger et des services généraux oraz Santander Asset Management SGIIC SA w imieniu Cartera Mobiliaria SA SICAV (C-339/11), Kapitalanlagegesellschaft mbH w imieniu d'Alltri Inka (C-340/11), Allianz Global Investors Kapitalanlagegesellschaft mbH w imieniu DBI Fonds APT no 737 (C-341/11), SICAV KBC Select Immo (C-342/11), SGSS Deutschland Kapitalanlagegesellschaft mbH (C-343/11), International Values Series of the DFA Investment Trust Co. (C-344/11), Continental Small Co. Series of the DFA Investment Trust Co. (C-345/11), SICAV GA Fund B (C-346/11), Generali Investments Deutschland Kapitalanlagegesellschaft mbH w imieniu AMB Generali Aktien Euroland (C-347/11) przeciwko Ministre du Budget, des Comptes publics, de la Fonction publique et de la Réforme de l'État

(Sprawy połączone od C-338/11 do C-347/11) (¹)

(Artykuły 63 TFUE i 65 TFUE — Przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) — Odmienne traktowanie dywidend wypłacanych UCITS niebędącym rezydentami, podlegających potrąceniu podatku u źródła, i dywidend wypłacanych UCITS będącym rezydentami, niepodlegających takiemu potrąceniu — Konieczność uwzględnienia sytuacji uczestników w celu oceny zgodności przepisów krajowych ze swobodą przepływu kapitału — Brak)

(2012/C 194/06)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal administratif de Montreuil

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Santander Asset Management SGIIC SA w imieniu FIM Santander Top 25 Euro Fi (C-338/11), Santander Asset Management SGIIC SA w imieniu Cartera Mobiliaria SA SICAV (C-339/11), Kapitalanlagegesellschaft mbH w imieniu d'Alltri Inka (C-340/11), Allianz Global Investors Kapitalanlagegesellschaft mbH w imieniu DBI Fonds APT n° 737 (C-341/11), SICAV KBC Select Immo (C-342/11), SGSS Deutschland Kapitalanlagegesellschaft mbH (C-343/11), International Values Series of the DFA Investment Trust Co. (C-344/11), Continental Small Co. Series of the DFA Investment Trust Co. (C-345/11), SICAV GA Fund B (C-346/11), Generali Investments Deutschland Kapitalanlagegesellschaft mbH w imieniu AMB Generali Aktien Euroland (C-347/11)

Strona pozwana: Directeur des résidents à l'étranger et des services généraux oraz Ministre du Budget, des Comptes publics, de la Fonction publique et de la Réforme de l'État

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal administratif de Montreuil — Wykładnia art. 63 TFUE i 65 TFUE — Odmienne traktowanie w zakresie podatków przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) niebędących rezydentami, podlegających potrąceniu podatku u źródła, i UCITS będących rezydentami, niepodlegających takiemu potrąceniu — Ograniczenie swobody przepływu kapitału — Konieczność uwzględnienia sytuacji uczestników w celu oceny zgodności przepisów krajowych z tą zasadą

Sentencja

Artykuły 63 TFUE i 65 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie stosowaniu uregulowań państwa członkowskiego przewidujących opodatkowanie z potrąceniem u źródła dywidend od spółek krajowych otrzymywanych przez przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe będące rezydentami w innych państwach, podczas gdy tego rodzaju dywidendy wypłacane przedsiębiorstwom zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe będącym rezydentami w tym państwie są zwolnione z podatku.

(¹) Dz.U. C 269 z 10.9.2011.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 10 maja 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-370/11) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuły 36 i 40 porozumienia EOG — Dyskryminujące opodatkowanie zysków kapitałowych osiągniętych przy odkupie akcji przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania mających siedzibę w Norwegii lub w Islandii i niekorzystających z zezwolenia udzielonego zgodnie z dyrektywą 85/611/EWG)

(2012/C 194/07)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciel: W. Mölls, pełnomocnik)

Strona pozwana: Królestwo Belgii (przedstawiciele: J.C. Halleux oraz M. Jacobs, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 36 i 40 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym — Dyskryminujące opodatkowanie zysków kapitałowych osiągniętych przy odkupie akcji przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania mających siedzibę w Norwegii lub w Islandii i niekorzystających z zezwolenia udzielonego zgodnie z dyrektywą 85/611/EWG

Sentencja

1) Utrzymując przepisy, według których zyski kapitałowe osiągnięte przy odkupie akcji przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, których ponad 40 % majątku zainwestowano w wierzytelności i

które nie posiadają zezwolenia wydanego zgodnie z dyrektywą Rady 85/611/EWG z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS), nie podlegają opodatkowaniu, gdy przedsiębiorstwa te mają siedzibę w Belgii, podczas gdy zyski osiągnięte przy odkupie akcji takich przedsiębiorstw mających siedzibę w Norwegii lub w Islandii podlegają opodatkowaniu, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, jakie na nim ciąży na mocy art. 40 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym z dnia 2 maja 1992 r.

2) Królestwo Belgii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 290 z 1.10.2011.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 26 kwietnia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Ireland — Irlandia) — Health Service Executive przeciwko S.C., A.C.

(Sprawa C-92/12 PPU) (¹)

(Jurysdykcja oraz uznawanie i wykonywanie orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej — Rozporządzenie (WE) nr 2201/2003 — Małoletnie dziecko mające miejsce zwykłego pobytu w Irlandii, gdzie wielokrotnie było umieszczane poza rodziną — Zachowania agresywne i niebezpieczne dla samego dziecka — Orzeczenie o umieszczeniu dziecka w zamkniętej placówce w Anglii — Materiałny zakres zastosowania rozporządzenia — Artykuł 56 — Procedury konsultacji i zgody — Obowiązek uznania lub stwierdzenia wykonalności orzeczenia o umieszczeniu dziecka w zamkniętej placówce — Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Pilny tryb prejudycjalny)

(2012/C 194/08)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

High Court of Ireland

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Health Service Executive

Strona pozwana: S.C., A.C.

przy udziale: Attorney General

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — High Court of Ireland — Wykładnia art. 56 rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 (Dz.U. 2003 L 338, s. 1) — Przedmiotowy zakres stosowania — Postanowienie sądu irlandzkiego o umieszczeniu dziecka mającego miejsce zwykłego pobytu w Irlandii, na zasadach przymusowego pobytu w celu jego

ochrony, w placówce opiekuńczo-wychowawczej w Zjednoczonym Królestwie — Sposób konsultacji i udzielania zgody w celu zapewnienia skutecznej ochrony dziecka — Obowiązek uznania lub stwierdzenia wykonalności postanowienia o przymusowym umieszczeniu dziecka w placówce przed tym umieszczeniem

Sentencja

- 1) Orzeczenie sądu jednego państwa członkowskiego przewidujące umieszczenie dziecka w zamkniętej placówce opiekuńczo-wychowawczej położonej w innym państwie członkowskim, wiążące się z pozbawieniem wolności na określony czas w celu ochrony tego dziecka, wchodzi w materialny zakres zastosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1347/2000.
- 2) Zgoda, o której mowa w art. 56 ust. 2 rozporządzenia nr 2201/2003, powinna zostać udzielona — przed wydaniem orzeczenia o umieszczeniu dziecka poza rodziną — przez właściwy organ prawa publicznego. Nie wystarczy, by zgodę wyraziła placówka, w której dziecko ma zostać umieszczone. W okolicznościach takich jak w sprawie głównej, gdy sąd państwa członkowskiego, który zarządził umieszczenie dziecka w placówce, ma wątpliwości, czy w wezwanym państwie członkowskim zgoda została udzielona w sposób ważny — gdyż nie było możliwe ustalenie w sposób pewny, jaki organ jest w tym ostatnim państwie właściwy — usunięcie braku jest możliwe w celu zapewnienia, że wymóg uzyskania zgody z art. 56 rozporządzenia nr 2201/2003 był w pełni przestrzegany.
- 3) Wykładni rozporządzenia nr 2201/2003 należy dokonywać w ten sposób, że orzeczenie sądu państwa członkowskiego nakazujące przymusowe umieszczenie dziecka w zamkniętej placówce położonej w innym państwie członkowskim powinno — zanim zostanie wykonane w wezwanym państwie członkowskim — uzyskać stwierdzenie wykonalności w tym państwie członkowskim. Aby nie pozbawiać rozporządzenia jego skuteczności (*effet utile*), orzeczenie sądu wezwanego państwa członkowskiego dotyczące wniosku o stwierdzenie wykonalności powinno być wydane szczególnie szybko, a środki zaskarżenia wnoszone na takie orzeczenie sądu wezwanego państwa członkowskiego nie mogą mieć skutku zawieszającego.
- 4) Jeżeli zgoda w trybie art. 56 ust. 2 rozporządzenia nr 2201/2003 na umieszczenie dziecka poza rodziną została wydana na określony czas, nie ma ona zastosowania do orzeczeń przedłużających ten okres umieszczenia. W takich okolicznościach należy wystąpić o nową zgodę. Orzeczenie o umieszczeniu dziecka poza rodziną wydane w jednym państwie członkowskim i którego wykonalność stwierdzono w innym państwie członkowskim może być wykonywane w tym ostatnim państwie członkowskim jedynie przez okres wskazany w orzeczeniu o umieszczeniu dziecka poza rodziną.

(¹) Dz.U. C 133 z 5.5.2012.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 29 marca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione — Włochy) — Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate przeciwko Safilo Spa

(Sprawa C-529/10) (¹)

(Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu postępowania — Podatki bezpośrednie — Zakończenie postępowania zawiesłego przed sądem orzekającym w ostatniej instancji w sprawach podatkowych — Nadużycie prawa — Artykuł 4 ust. 3 TUE — Swobody chronione na mocy traktatu — Zasada niedyskryminacji — Pomoc państwa — Obowiązek zapewnienia skutecznego stosowania prawa Unii Europejskiej)

(2012/C 194/09)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

Strona pozwana: Safilo Spa

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Corte suprema di cassazione — Podatek dochodowy od osób prawnych — Uregulowania krajowe ustanawiające odmienną stawkę podatku od dywidend wypłacanych przez spółki w zależności od miejsca ich siedziby — Transakcje handlowe z udziałem spółek z siedzibą na terytorium Włoch oraz spółek z siedzibą za granicą — Decyzja administracyjna o uznaniu podatku za należny w odniesieniu do spółek z siedzibą za granicą — Pojęcie nadużycia prawa zdefiniowane w wyroku w sprawie C-255/02 Halifax i in. — Zastosowanie do krajowych podatków niezharmonizowanych, jak podatki bezpośrednie

Sentencja

Prawo Unii, a w szczególności zasada zakazu nadużycia prawa, art. 4 ust. 3 TUE, swobody zagwarantowane Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zasada niedyskryminacji, przepisy w zakresie pomocy państwa oraz obowiązek zapewnienia skutecznego stosowania prawa Unii, powinno być interpretowane w ten sposób, że nie stoi na przeszkodzie stosowaniu, w sprawie takiej jak ta przed sądem krajowym dotyczącej podatków bezpośrednich, przepisu krajowego, który przewiduje zakończenie postępowań zawieszonych przed sądem orzekającym w ostatniej instancji w sprawach podatkowych poprzez zapłatę kwoty równej 5 % wartości sporu, gdy postępowania te zostały zainicjowane

skargą wniesioną w pierwszej instancji ponad dziesięć lat przed dniem wejścia w życie tego przepisu i gdy administracja podatkowa przebrała sprawę w dwóch pierwszych instancjach.

(¹) Dz.U. C 30 z 29.1.2011.

**Postanowienie Trybunału z dnia 22 marca 2012 r. —
Cantiere navale De Poli SpA przeciwko Komisji
Europejskiej**

(Sprawa C-167/11 P) (¹)

(Odwołanie — Artykuł 119 regulaminu postępowania —
Pomoc państwa — Niezgodność ze wspólnym rynkiem —
Decyzja Komisji — Zmiana pomocy istniejącej — Rozporządzenie (WE) nr 794/2004 — Rozporządzenie (WE) nr 1177/2002 — Tymczasowy mechanizm obronny dla przemysłu stoczniowego)

(2012/C 194/10)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnosząca odwołanie: Cantiere navale De Poli SpA (przedstawiciele: A. Abate i A. Franchi, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Di Bucci i C. Urraca Caviedes, pełnomocnicy)

Interwenient popierający wnoszącą odwołanie: Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, P. Gentili, avvocato dello Stato)

Przedmiot

Odwołanie wniesione od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 3 lutego 2011 r. w sprawie T-584/08 Cantieri navale De Poli przeciwko Komisji, którym to wyrokiem Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2010/38/WE z dnia 21 października 2008 r. w sprawie pomocy państwa C 20/08 (ex N 62/08), której Włochy zamierzają udzielić przez wprowadzenie zmian do programu pomocy N 59/04, dotyczącego tymczasowego mechanizmu obronnego dla przemysłu stoczniowego (Dz.U. 2010, L 17, s. 50)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Cantiere navale De Poli SpA zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 3) Republika Włoska pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 173 z 11.6.2011.

**Postanowienie Trybunału z dnia 22 marca 2012 r. —
Republika Włoska przeciwko Komisji Europejskiej**

(Sprawa C-200/11 P) (¹)

(Odwołanie — Artykuł 119 regulaminu postępowania —
Pomoc państwa — Niezgodność ze wspólnym rynkiem —
Decyzja Komisji — Skarga o stwierdzenie nieważności —
Rozporządzenie (WE) nr 659/1999 — Artykuł 1 lit. c) —
Zmiana pomocy istniejącej — Rozporządzenie (WE) nr 794/2004 — Artykuł 4 ust. 1 — Tymczasowy mechanizm obronny dla przemysłu stoczniowego)

(2012/C 194/11)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnosząca odwołanie: Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, P. Gentili, avvocato dello Stato)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Di Bucci i C. Urraca Caviedes, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie wniesione od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 3 lutego 2011 r. w sprawie T-3/09 Włochy przeciwko Komisji, którym to wyrokiem Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2010/38/WE z dnia 21 października 2008 r. w sprawie pomocy państwa C 20/08 (ex N 62/08), której Włochy zamierzają udzielić przez wprowadzenie zmian do programu pomocy N 59/04, dotyczącego tymczasowego mechanizmu obronnego dla przemysłu stoczniowego (Dz.U. 2010, L 17, s. 50)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Republika Włoska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 204 z 9.7.2011.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 8 marca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Cassatie van België — Belgia) — Koninklijke Federatie van Belgische Transporteurs en Logistiek Dienstverleners (Febetra) przeciwko Belgische Staat

(Sprawa C-333/11) (¹)

(Artykuł 104 §3 akapit pierwszy regulaminu postępowania —
Konwencja TIR — Wspólnotowy kodeks celny — Podatki akcyzowe — Przewóz z zastosowaniem karnetu TIR —
Nieprawidłowe zwolnienie — Ustalenie miejsca popełnienia naruszenia — Pobór należności celnych przywózowych i podatków akcyzowych — Właściwość)

(2012/C 194/12)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hof van Cassatie van België

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Koninklijke Federatie van Belgische Transporteurs en Logistiek Dienstverleners (Febetra)

Strona pozwana: Belgische Staat

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hof van Cassatie van België — Wykładnia art. 454 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 253, s. 1), art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania (Dz.U. L 76, s. 1) oraz art. 37 Konwencji celnej dotyczącej międzynarodowego przewozu towarów z zastosowaniem karnetów TIR (konwencja TIR) — Naruszenia lub nieprawidłowości — Miejsce popełnienia naruszenia lub nieprawidłowości — Miejsce uznane za zlokalizowane tam, gdzie stwierdzono naruszenie lub nieprawidłowość w przypadku niemożności określenia miejsca ich popełnienia

Sentencja

- 1) Artykuł 454 ust. 3 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1662/1999 z dnia 28 lipca 1999 r., należy interpretować w ten sposób, że stowarzyszenie poręczające może wykazać miejsce popełnienia naruszenia lub nieprawidłowości w oparciu o miejsce, gdzie został przyjęty karnet TIR lub zapieczętowano towary. Jeżeli owo stowarzyszenie skutecznie obali domniemanie właściwości organów celnych państwa członkowskiego, na którego terytorium zostało stwierdzone naruszenie lub nieprawidłowość w trakcie przewozu zrealizowanego z zastosowaniem karnetu TIR na korzyść organów państwa członkowskiego, na którego terytorium faktycznie została popełniona ta nieprawidłowość, czego zbadanie należy do sądu krajowego, organy celne tego ostatniego państwa stają się właściwe do poboru długu celnego.
- 2) Artykuł 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania, zmienionej dyrektywą Rady 96/99/WE z dnia 30 grudnia 1996 r., należy interpretować w ten sposób, że organy celne państwa członkowskiego, na którego terytorium towary zostały odkryte, zajęte i skonfiskowane, są właściwe do poboru podatków akcyzowych, nawet jeśli owe towary zostały wprowadzone na terytorium Unii w innym państwie członkowskim, o ile towary te były przechowywane do celów handlowych, czego ustalenie należy do sądu krajowego.

Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 29 marca 2012 r. — Lancôme parfums et beauté & Cie przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Focus Magazin Verlag GmbH

(Sprawa C-334/11 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Słowny znak towarowy ACNO FOCUS — Sprzeciw właściciela słownego krajowego znaku towarowego FOCUS — Odmowa rejestracji — Artykuł 43. ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 40/94 — Wcześniejszy znak towarowy zarejestrowany od co najmniej pięciu lat)

(2012/C 194/13)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Lancôme parfums et beauté & Cie (przedstawiciel: A. von Mühlendahl, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: G. Schneider, pełnomocnik), Focus Magazin Verlag GmbH (przedstawiciele: R. Schweizer i J. Berlinger, Rechtsanwälte)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) z dnia 14 kwietnia 2011 r. w sprawie T-466/08 Lancôme przeciwko OHIM, na mocy którego Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności wniesioną przez zgłaszającego słowny znak towarowy „ACNO FOCUS” dla towarów należących do klasy 3 na decyzję R 1796/2007-1 Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) z dnia 29 lipca 2008 r. oddalającą odwołanie od decyzji Wydziału Sprzeciwów, którą odmówiono rejestracji wspomnianego znaku w następstwie sprzeciwu właściciela słownego krajowego znaku towarowego „FOCUS”, zarejestrowanego dla towarów i usług należących do klas 3, 5, 6, 7, 8, 9, 14, 15, 16, 18, 20, 21, 24, 25, 26, 28, 29, 30, 33, 34, 36, 38, 39, 41 i 42 — Wykładnia i stosowanie art. 43 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 40/94 (obecnie art. 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 207/2009) — Pojęcie rzeczywistego używania znaku towarowego

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje odrzucone.
- 2) Lancôme parfums et beauté & Cie zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 269 z 10.9.2011.

⁽¹⁾ Dz.U. C 282 z 24.9.2011.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Salzburg (Austria) w dniu 30 marca 2012 r. — GREP GmbH

(Sprawa C-156/12)

(2012/C 194/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landesgericht Salzburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona dochodząca: Freistaat Bayern

Strona zobowiązana: GREP GmbH

Uczestnik: Revisor beim Landesgericht Salzburg

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 51 ust. 1 zdanie pierwsze Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że do zakresu stosowania karty należy także postępowanie w sprawie stwierdzenia wykonalności orzeczeń wydanych w danym państwie członkowskim na podstawie art. 38 i nast. rozporządzenia nr 44/2001 ⁽¹⁾?
- 2a) W wypadku odpowiedzi twierdzącej, czy ustanowiona w art. 47 karty zasada skutecznej ochrony sądowej obejmuje wniosek o zwolnienie z zapłaty kosztów sądowych, w szczególności opłaty ryczałtowej, jaką należy uiścić przy wniesieniu środka zaskarżenia, lub opłaty za reprezentację przez adwokata w postępowaniu, o którym mowa w pkt 1?
- 2b) Czy dotyczy to także postępowania egzekucyjnego prowadzonego na podstawie prawa krajowego, a przynajmniej postępowania w sprawie środka zaskarżenia dotyczącego zezwolenia na egzekucję, jeżeli sąd w jednym postanowieniu łącznie rozpoznał wniosek o stwierdzenie wykonalności i zezwolił na egzekucję?
- 3) Czy wniosek o pomoc prawną (zwolnienie od kosztów sądowych) w powyższym znaczeniu ewentualnie pomocniczo wynika z art. 43 ust. 1 rozporządzenia nr 44/2001 lub art. 6 ust. 1 EKPC, jeżeli prawo krajowe ustanawia przymus adwokacki w razie złożenia przewidzianego środka zaskarżenia (konkretnie apelacji)?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001, L 12, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Employment Tribunal Newcastle upon Tyne (Zjednoczone Królestwo) w dniu 3 kwietnia 2012 r. — C.D. przeciwko S.T.

(Sprawa C-167/12)

(2012/C 194/15)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Employment Tribunal Newcastle upon Tyne

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: C.D.

Strona pozwana: S.T.

Pytania prejudycjalne

W każdym z następujących pytań:

- a) wyrażenie „matka genetyczna, która posiada dziecko na podstawie umowy o macierzyństwo zastępcze” odnosi się do okoliczności, w których matka genetyczna jest pracownikiem, a sama w żadnym czasie mającym znaczenie dla sprawy nie była w ciąży, ani nie urodziła dziecka, o którym mowa;
 - b) wyrażenie „matka zastępcza” odnosi się do okoliczności, w których kobieta była w ciąży oraz urodziła dziecko w imieniu matki genetycznej.
- 1) Czy art. 1 ust. 1, art. 2 lit. c), art. 8 ust. 1 lub art. 11 ust. 2 lit. b) dyrektywy 92/85/EWG [...] ustanawiają prawo do uzyskania urlopu macierzyńskiego przez matkę genetyczną, która posiada dziecko dzięki umowie o macierzyństwo zastępcze?
 - 2) Czy dyrektywa 92/85/EWG [...] zapewnia prawo do otrzymania urlopu macierzyńskiego matce genetycznej, która posiada dziecko na podstawie umowy o macierzyństwo zastępcze, jeżeli:
 - a) może ona karmić piersią po urodzeniu lub
 - b) karmi piersią po urodzeniu dziecka?
 - 3) Czy nieudzielenie przez pracodawcę urlopu macierzyńskiego matce genetycznej, która posiada dziecko na podstawie umowy o macierzyństwo zastępcze stanowi naruszenie art. 14 w związku z art. 2 ust. 1 lit. a) lub b) lub art. 2 ust. 2 lit. c) dyrektywy 2006/54/WE [...]?

4) Czy nieudzielenie urlopu macierzyńskiego matce genetycznej, która posiada dziecko na podstawie umowy o macierzyństwo zastępcze stanowi, w związku ze stosunkiem pracownika do matki zastępczej, potencjalne naruszenie art. 14 w związku z art. 2 ust. 1 lit. a) lub b) lub art. 2 ust. 2 lit. c) dyrektywy 2006/54/WE [...]?

5) Czy mniej korzystne traktowanie matki genetycznej, która posiada dziecko na podstawie umowy o macierzyństwo zastępcze, stanowi, z powodu stosunku matki genetycznej do matki zastępczej dziecka, potencjalne naruszenie art. 14 w związku z art. 2 ust. 1 lit. a) lub b) lub art. 2 ust. 2 lit. c) dyrektywy 2006/54/WE [...]?

6) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie 4, czy status matki genetycznej wystarczy do uprawnienia jej do urlopu macierzyńskiego na podstawie jej stosunku do matki zastępczej dziecka?

7) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na którekolwiek z pytań 1, 2, [3] i [4]:

7.1. Czy dyrektywa 92/85/EWG [...] jest bezpośrednio skuteczna w zakresie istotnym dla sprawy oraz

7.2. Czy dyrektywa 2006/54/WE [...] jest bezpośrednio skuteczna w zakresie istotnym dla sprawy?

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 2 lutego 2012 r. w sprawie T-76/08, EI du Pont de Nemours and Company i in. przeciwko Komisji, wniesione w dniu 5 kwietnia 2012 r. przez EI du Pont de Nemours and Company

(Sprawa C-172/11 P)

(2012/C 194/16)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Spółka EI du Pont de Nemours and Company (przedstawiciele: J. Boyce, A. Lyle-Smythe, solicitors)

Druga strona postępowania: DuPont Performance Elastomers LLC, DuPont Performance Elastomers SA, Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

— uchylenie wyroku Sądu w sprawie T-76/08 w zakresie, w jakim utrzymał on w mocy ustalenia Komisji, wedle których wnosząca odwołanie uczestniczyła w naruszeniu i powinna zostać ukarana grzywną;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie zarzuca zaskarżonemu wyrokowi Sądu obrazę prawa poprzez stwierdzenie, że wnosząca odwołanie ponosi odpowiedzialność za naruszenia popełnione przez spółkę DuPont Dow Elastomers (zwaną dalej „spółką DDE”). O ile wnosząca odwołanie zasadnie wniosła niniejszy środek odwoławczy, wynika z powyższego, że:

— co się tyczy okresu poprzedzającego utworzenie spółki DDE (kiedy to działalność gospodarcza w zakresie kauczuku chłoroprenowego była prowadzona przez wnoszącą odwołanie), Sąd dopuścił się obrazy prawa w ten sposób, że nie orzekł, iż Komisja nie mogła nałożyć grzywny na wnoszącą odwołanie w odniesieniu do udziału jej spółek zależnych w naruszeniu, a to ze względu na upływ terminu przedawnienia, oraz

— w sytuacji, gdy Komisja nie mogła nałożyć grzywny na wnoszącą odwołanie ze względu na upływ terminu przedawnienia i nie wykazała istnienia słusznego interesu przemawiającego za wydaniem decyzji na niekorzyść wnoszącej odwołanie — Sąd dopuścił się obrazy prawa w ten sposób, że orzekł, iż wnosząca odwołanie ponosi odpowiedzialność za udział należących do niej spółek zależnych w naruszeniu w odniesieniu do okresu poprzedzającego utworzenie spółki DDE.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht München (Niemcy) w dniu 13 kwietnia 2012 r. — Sandler AG przeciwko Hauptzollamt Regensburg

(Sprawa C-175/12)

(2012/C 194/17)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht München

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Sandler AG

Strona pozwana: Hauptzollamt Regensburg

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 889 ust. 1 akapit pierwszy tiret drugie rozporządzenia nr 2454/93 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że reguluje on jedynie ten przypadek wniosku o udzielenie zwrotu, w którym towar najpierw został dopuszczony do swobodnego obrotu z zastosowaniem stawki celnej dla kraju trzeciego, a później okazuje się, że w chwili przyjęcia zgłoszenia celnego właściwie obowiązywała obniżona stawka celna lub zwolnienie z cła (tu: preferencyjna stawka celna), która jednakże w chwili złożenia wniosku o udzielenie zwrotu przestała już obowiązywać, z takim skutkiem, że przy złożeniu wniosku o udzielenie zwrotu nie można powołać się wobec zainteresowanego na wygaśnięcie ograniczonego czasowo systemu preferencyjnego, jeżeli przy odprawie przyznano preferencyjną stawkę celną, a dopiero przy rewizji wymiaru administracja odmówiła preferencji i przyjęła za podstawę stawkę celną dla kraju trzeciego?

2) Czy art. 16 ust. 1 lit. b) względnie art. 32 protokołu nr 1 do załącznika V umowy z Kotonu ⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że jeżeli kraj wywozu opatrzył świadectwo przewozowe EUR.1 innym odciskiem pieczęci niż wzór odcisku pieczęci przekazany Komisji, organy celne kraju przywozu w razie wątpliwości mogą potraktować tę różnicę jako brak formalny w rozumieniu art. 16 ust. 1 lit. b) protokołu nr 1 do załącznika V do umowy z Kotonu i tym samym stwierdzić nieważność świadectwa przewozowego EUR.1 bez udziału organów celnych kraju wywozu?

3) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie:

a) Czy art. 16 ust. 1 lit. b) protokołu nr 1 do załącznika V do umowy z Kotonu należy zastosować również wtedy, gdy brak formalny zostanie dostrzeżony nie bezpośrednio przy przywozie, lecz dopiero przy późniejszej kontroli organu celnego?

b) Czy art. 16 ust. 4 i 5 protokołu nr 1 do załącznika V do umowy z Kotonu można interpretować w ten sposób, że brak formalny uważa się za usunięty wtedy, gdy w wystawionym następnie świadectwie przewozowym EUR.1 w polu „Uwagi” nie zostanie wprowadzone wpisane dosłownie jedna z adnotacji przewidzianych w art. 16 ust. 4 protokołu nr 1 do umowy z Kotonu, lecz jedynie taka, która ostatecznie wskazuje jednak, że dowód preferencyjnego pochodzenia został wystawiony następnie?

4) W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie:

Czy art. 236 ust. 1 kodeksu celnego ⁽³⁾ należy interpretować w ten sposób, że należności celne przywózowe nie były prawnie należne i stąd niesłusznie dokonano rewizji ich wymiaru na podstawie art. 220 ust. 1 kodeksu celnego, jeżeli organ celny kraju przywozu nie mógł stwierdzić nieważności użytych pierwotnie świadectw przewozowych EUR.1 bez zwrócenia się do organów celnych kraju wywozu?

5) Czy również w przypadku, gdy świadectwo przewozowe EUR.1 wystawione retrospektywnie zgodnie z art. 16 protokołu nr 1 załącznika V umowy z Kotonu zostanie dostarczone później, zwrot wymierzonych retrospektywnie i zapłaconych już należności celnych przywózowych na mocy art. 889 rozporządzenia nr 2454/93 jest możliwy tylko wtedy, gdy w chwili złożenia wniosku o udzielenie zwrotu nadal obowiązuje preferencyjna stawka celna?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 62, s. 8), w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 214/2007 z dnia 28 lutego 2007 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 62, s. 6).

⁽²⁾ 2000/483/WE: Umowa o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku z jednej strony a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony, podpisana w Kotonu 23 czerwca 2000 roku (Dz.U. L 317, s. 3).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 302, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Administrativen sad Sofia-grad (Bułgaria) w
dniu 16 kwietnia 2012 r. — Stoilov i Ko EOOD przeciwko
Nachalnik na Mitnitsa Stoliczna**

(Sprawa C-180/12)

(2012/C 194/18)

Język postępowania: bułgarski

Sąd krajowy

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Stoilov i Ko EOOD

Strona pozwana: Nachalnik na Mitnitsa Stoliczna

Pytania prejudycjalne

1) Czy dla celów klasyfikacji taryfowej według Nomenklatury Scalonej z 2009 r., stanowiącej załącznik I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1031/2008 z dnia 19 września 2008 r. zmieniającego załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej ⁽¹⁾ zrolowane paski włókniny służące do produkcji żaluzji należy sklasyfikować w zależności od właściwości towaru jako „tkaniny” w ramach kodu CN 5407 61 30 czy zgodnie z jego jedynym przeznaczeniem — a mianowicie w żaluzjach — w ramach kodu CN 6303 92 10, przy czym należy uwzględnić:

- a) pojęcie „towarów gotowych” w rozumieniu uwagi 7 do sekcji XI („Materiały i artykuły włókiennicze”) w kontekście działu 63 („Pozostałe gotowe artykuły włókiennicze; zestawy; odzież używana i używane artykuły włókiennicze; szmaty”) Nomenklatury Scalonej z 2009 r. interpretowane w związku z [sekcją A] pkt 2 lit. a) ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury Scalonej w odniesieniu do pojęcia „wyrobu niekompletnego lub niegotowego” mając na uwadze przypadek wskazany w lit. c) wskazanej uwagi 7, właściwości omawianego towaru i możliwość, że będzie z niego produkowany wyłącznie jeden produkt końcowy;
- b) kwestię, czy pojęcie „tkaniny” w dziale 54 podpozycji 5407 61 30 Nomenklatury Scalonej z 2009 r. obejmuje paski materiału, które, podobnie jak żaluzje będące produktem końcowym i stanowiące jedyne przeznaczenie owego towaru posiadają również ramy umocowane na dłuższych bokach, mając na uwadze wyraźne wskazanie owego produktu w podpozycji 6303 92 10 Nomenklatury?
- 2) Czy istnieją podstawy, by przyjąć, że dla zgłaszającego i zobowiązanego w związku z przywozem towarów powstały uzasadnione oczekiwania w odniesieniu do klasyfikacji taryfowej towaru, i że zgodnie z art. 71 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny ⁽¹⁾ oraz mając na uwadze zasadę uzasadnionych oczekiwań zastosowanie ma kod taryfowy podany w zgłoszeniu celnym, gdy w stanie faktycznym postępowania przed sądem krajowym w chwili oddawania zgłoszenia celnego miały miejsce następujące okoliczności:
- a) W zakresie dotyczącym wcześniejszego zgłoszenia celnego takich samych towarów w ramach tego samego kodu taryfowego organy celne dokonując poświadczonych w protokole kontroli towarów obejmującej również kontrolę klasyfikacji taryfowej nie pobrały próbek celem przeprowadzenia analizy i stwierdzono, że towary odpowiadały danym wskazanym w zgłoszeniu;
- b) nie została przeprowadzona późniejsza kontrola po wskazaniu w dalszych pięciu zgłoszeniach celnych takich samych towarów w ramach tego samego kodu taryfowego, które to zgłoszenia również zostały złożone wcześniej, zarówno przed, jak również po dacie sporządzenia protokołu w przedmiocie kontroli celnej, w którym stwierdzono, że kod taryfowy jest prawidłowy?
- 3) Czy w kontekście poszanowania zasady prawomocności art. 243 ust. 1 rozporządzenia nr 2913/92 należy interpretować w ten sposób, że odwołanie od aktu wydanego na podstawie art. 232 ust. 1 lit. a) tego rozporządzenia może zostać złożone jedynie wówczas, gdy ów akt został wydany ze względu na brak terminowej zapłaty, wraz z jego wydaniem określona zostaje kwota należności i na podstawie prawa krajowego danego państwa członkowskiego stanowi on tytuł egzekucyjny dla celów wyegzekwowania należności?
- 4) Czy art. 41 ust. 2 lit. a) i art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że wówczas, gdy złożony przez dłużnika na podstawie art. 221 ust. 1 rozporządzenia nr 2913/92 wniosek o przeprowadzenie środków dowodowych w drodze niezależnej opinii nie został w sposób wyraźny rozstrzygnięty przez organ celny i nie został rozważony w uzasadnieniach późniejszych decyzji, ma miejsce nieusuwalne naruszenie prawa do dobrej administracji i prawa do obrony w postępowaniu administracyjnym, którego nie można naprawić w postępowaniu sądowym, ponieważ osoba zainteresowana w okolicznościach danej sprawy ma jedynie w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji możliwość wykazania swych zarzutów dotyczących klasyfikacji taryfowej poprzez zadanie pytań niezależnemu biegłemu?
-
- ⁽¹⁾ Dz.U. Dz 291, s. 1
⁽²⁾ Dz.U. 302, s. 1
-
- Odwołanie od postanowienia Sądu (druga izba) wydanego w dniu 31 stycznia 2012 r. w sprawie T-527/09 Chafiq Ayadi przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 18 kwietnia 2012 r. przez Chafiq Ayadięgo**
- (Sprawa C-183/12 P)**
- (2012/C 194/19)
- Język postępowania: angielski*
- Strony**
- Wnoszący odwołanie: Chafiq Ayadi (przedstawiciel: H.A.S. Miller, solicitor)
- Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Rada Unii Europejskiej
- Żądania wnoszącego odwołanie**
- W razie uwzględnienia obu zarzutów wnoszący odwołanie wnosi o:
- uchylenie postanowienia Sądu z dnia 31 stycznia 2012 r.;
 - uznanie, że skarga o stwierdzenie nieważności nie jest bezprzedmiotowa;
 - przekazania sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania w przedmiocie skargi o stwierdzenie nieważności;
 - obciążenie Komisji kosztami postępowania odwoławczego oraz kosztami postępowania przed Sądem w sprawie wniosku Komisji o uznanie skargi o stwierdzenie nieważności za bezprzedmiotową.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnosi następujące dwa zarzuty:

A. Sąd dopuścił się błędu poprzez:

- a) niewysłuchanie rzecznika generalnego, lub
- b) niewezwanie przedstawicieli wnoszącego odwołanie do zajęcia stanowiska w przedmiocie tego, czy należy otworzyć procedurę ustną, lub
- c) otwarcie procedury ustnej w przedmiocie tego, czy wniosek o stwierdzenie nieważności jest bezprzedmiotowy.

B. Sąd błędnie ustalił, że skarga o stwierdzenie nieważności nie mogła przynieść istotnej korzyści wnoszącemu odwołanie.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 23 kwietnia 2012 r. — SFIR przeciwko AGEA i Ministero delle Politiche Agricole, Alimentari e Forestali

(Sprawa C-187/12)

(2012/C 194/20)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: SFIR — Società fondiaria industriale romagnola SpA

Strona pozwana: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Ministero delle Politiche Agricole, Alimentari e Forestali

Pytanie prejudycjalne

Czy całkowity demontaż urządzeń produkcyjnych cukru, izoglukozy i syropu insulinowego zgodnie z art. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 320/2006⁽¹⁾, względem którego rozporządzenie Komisji (WE) nr 968/2006⁽²⁾ ustanawia zasady wykonania, należy rozumieć w ten sposób, że urządzenia podlegające demontażowi obejmują wyłącznie urządzenia konieczne do produkcji, jak wyraźnie stanowi wskazany art. 3 rozporządzenia Rady, zgodnie z którym należy dokonywać interpretacji rozporządzenia Komisji pod rygorem nieważności tego ostatniego rozporządzenia. W rezultacie, czy zgodnie ze wskazanym art. 3 rozporządzenia Rady nr 320/2006 i art. 4 rozporządzenia Komisji nr 968/2006 urządzenia podlegające demontażowi obejmują wyłącznie urządzenia przeznaczone do produkcji cukru, izoglukozy i syropu insulinowego jak też inne urządzenia w rozumieniu wskazanego art. 4 lit. c) rozporządzenia nr 968/2006, w tym urządzenia do pakowania, które są niewykorzystywane lub są przeznaczone do demontażu i usunięcia ze względu na ochronę środowiska tak że urządzenia niezwiązane z produkcją cukru, izoglukozy i syropu insulinowego,

które nie pozostały niewykorzystane, lecz są używane do innej działalności — tak jak w niniejszym przypadku do pakowania — i które nie podlegają demontażowi ze względu na ochronę środowiska mogą zostać zachowane, gdyż nie są objęte obowiązkiem demontażu, o którym mowa we wskazanych rozporządzeniach wspólnotowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 s. 42.

⁽²⁾ Dz.U. L 176, s. 32.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 23 kwietnia 2012 r. — Italia Zucchini SpA i CO.PRO.B przeciwko AGEA i Ministero delle Politiche Agricole, Alimentari e Forestali

(Sprawa C-188/12)

(2012/C 194/21)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Italia Zucchini SpA i Cooperativa Produttori Bieticoli rl (CO.PRO.B)

Strona pozwana: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Ministero delle Politiche Agricole, Alimentari e Forestali

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 i 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 320/2006 z dnia 20 lutego 2006 r.⁽¹⁾ i art. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 968/2006 z dnia 27 czerwca 2006 r.⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że wyrażenie „urządzenia produkcyjne” nie obejmuje urządzeń wykorzystywanych przez cukrownie do przechowywania, konfekcjonowania lub pakowania cukru dla potrzeb jego sprzedaży i że w rezultacie w przypadku urządzeń takich jak silosy konieczne jest przeprowadzenie analizy w każdym pojedynczym przypadku w celu zbadania, czy wskazane urządzenia są związane z „linią produkcyjną” bądź też czy związane są one z działalnością inną niż produkcja;
- 2) W szczególności, czy art. 4 rozporządzenia Komisji nr 968/2006 z dnia 27 czerwca 2006 r. należy interpretować w ten sposób, że urządzenia — takie jak silosy — wykorzystywane przez cukrownie do przechowywania, konfekcjonowania lub pakowania cukru wyłącznie dla potrzeb jego sprzedaży, niezależnie od procesu produkcji stanowią część urządzeń, o których mowa we wskazanym artykule lit. c), a nie w jego lit. a) i b), zgodnie z treścią i celem rozporządzenia nr 320/2006 i rozporządzenia nr 968/2006, a w szczególności motywem 4 tego ostatniego;

- 3) Ponadto, czy w świetle art. 3 i 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 320/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. oraz nadrzędnych norm i zasad pierwotnego prawa europejskiego, art. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 968/2006 z dnia 27 czerwca 2006 r. jest nieważny, jeżeli interpretuje się go w ten sposób, że urządzenia, o których mowa w jego ust. 1 lit. a) i b) obejmują również urządzenia wykorzystywane przez cukrownie do przechowywania, konfekcjonowania lub pakowania cukru dla potrzeb jego sprzedaży zważywszy, że celem założonym w rozporządzeniu nr 320/2006 jest ograniczenie zdolności produkcyjnej cukrowni a nie wykluczenie możliwości działania w sektorze samej sprzedaży produktu z wykorzystaniem cukru uzyskanego z tytułu kwot produkcji w ramach innych urządzeń lub cukrowni;
- 4) Wreszcie, czy w każdym razie art. 3 i 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 320/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. i art. 4 rozporządzenia Komisji (WE) [nr 968/2006] z dnia 27 czerwca 2006 r. są ważne w świetle nadrzędnych norm i zasad pierwotnego prawa europejskiego, jeżeli interpretuje się je w ten sposób, że pojęcie „urządzenia produkcyjne” lub pojęcie „bezpośrednio związane z produkcją” obejmują urządzenia wykorzystywane przez cukrownie do przechowywania, konfekcjonowania lub pakowania cukru dla potrzeb jego sprzedaży.

(¹) Dz.U. L 58 s. 42.

(²) Dz.U. L 176, s. 32.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 23 kwietnia 2012 r. — Eridania Sadam SpA przeciwko AGEA i Ministero delle Politiche Agricole, Alimentari e Forestali

(Sprawa C-189/12)

(2012/C 194/22)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Eridania Sadam SpA

Strona pozwana: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Ministero delle Politiche Agricole, Alimentari e Forestali

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 i 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 320/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. (¹) i art. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 968/2006 z dnia 27 czerwca 2006 r. (²) należy interpretować w ten sposób, że wyrażenie „urządzenia produkcyjne” nie obejmuje urządzeń wykorzystywanych przez cukrownie do pakowania cukru dla potrzeb jego sprzedaży i że w rezultacie w przypadku urządzeń takich

jak silosy konieczne jest przeprowadzenie analizy w każdym pojedyńczym przypadku w celu zbadania, czy wskazane urządzenia są związane z „linią produkcyjną” bądź też czy związane są one z działalnością inną niż produkcja, taką jak pakowanie;

- 2) Ponadto, czy w świetle art. 3 i 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 320/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. oraz nadrzędnych norm i zasad pierwotnego prawa europejskiego, art. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 968/2006 z dnia 27 czerwca 2006 r. jest nieważny, jeżeli interpretuje się go w ten sposób, że urządzenia, o których mowa w jego ust. 1 lit. a) i b) obejmują również urządzenia wykorzystywane przez cukrownie do pakowania cukru dla potrzeb jego sprzedaży zważywszy, że celem założonym w rozporządzeniu nr 320/2006 jest ograniczenie zdolności produkcyjnej cukrowni a nie wykluczenie możliwości działania w sektorze samej sprzedaży produktu z wykorzystaniem cukru uzyskanego z tytułu kwot produkcji w ramach innych urządzeń lub cukrowni;
- 3) Wreszcie, czy w każdym razie art. 3 i 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 320/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. i art. 4 rozporządzenia Komisji (WE) [nr 968/2006] z dnia 27 czerwca 2006 r. są ważne w świetle nadrzędnych norm i zasad pierwotnego prawa europejskiego, jeżeli interpretuje się je w ten sposób, że pojęcie „urządzenia produkcyjne” lub pojęcie „bezpośrednio związane z produkcją” obejmują urządzenia wykorzystywane przez cukrownie do pakowania cukru dla potrzeb jego sprzedaży.

(¹) Dz.U. L 58, s. 42.

(²) Dz.U. L 176, s. 32.

Skarga wniesiona w dniu 26 kwietnia 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Bułgarii

(Sprawa C-198/12)

(2012/C 194/23)

Język postępowania: bułgarski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: T. Scharf, O. Beynet, S. Petrova)

Strona pozwana: Republika Bułgarii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że Republika Bułgarii uchybiła swoim zobowiązaniom wynikającym z art. 14 ust. 1 w związku z art. 16 ust. 1 i ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 715/2009 (¹), polegającym na udostępnieniu wszystkim użytkownikom możliwie maksymalnej zdolności i w szczególności usług wirtualnego przesyłu gazu w odwrotnym kierunku;
- obciążenie Republiki Bułgarii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejszą skargą Komisja zmierza do uzyskania stwierdzenia, że Republika Bułgarii uchybiła swoim zobowiązaniom wynikającym z art. 14 ust. 1 w związku z art. 16 ust. 1 i ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 715/2009, które zastępują art. 4 ust. 1 oraz art. 5 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 1775/2005.

Są to następujące zobowiązania:

— Zobowiązanie wynikające z art. 14 ust. 1 w związku z art. 16 ust. 1 i ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 715/2009 polegające na zapewnieniu wszystkim użytkownikom możliwie maksymalnej zdolności i w szczególności usług wirtualnego przesyłu gazu w odwrotnym kierunku.

Zdaniem władz bułgarskich niewypełnienie wspomnianego zobowiązania zapewnienia wynika z tego, że brak jest fizycznego połączenia między tranzytowym i krajowym system przesyłu gazu Republiki Bułgarii i że systemy te podlegają różnym regulacjom prawnym.

Jako kolejny powód niewypełnienia wspomnianego zobowiązania władze bułgarskie podają istnienie trzech różnych porozumień międzypaństwowych zawartych między Republiką Bułgarii a rządem ZSRR w latach 1986 i 1989.

Komisja podkreśla, że jeżeli zawarta na podstawie tego porozumienia międzypaństwowego umowa handlowa z dnia 27 kwietnia 1998 r. pomiędzy OOO Gazprom a Bulgartransgaz EAD jest przeszkodą dla wypełnienia tego zobowiązania, Republika Bułgarii jest zobowiązana na podstawie art. 351 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej zastosować wszelkie właściwe środki w celu wyeliminowania takiej ewentualnej niezgodności z przepisami prawa Unii.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 715/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1775/2005 (Dz.U. L 211, s. 36).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte di Appello di Roma (Włochy) w dniu 3 maja 2012 r. — Martini SpA przeciwko Ministero delle Attività Produttive

(Sprawa C-211/12)

(2012/C 194/24)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Corte di Appello di Roma

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Martini SpA

Strona pozwana: Ministero delle Attività Produttive

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni art. 35 rozporządzenia Komisji Europejskiej (WE) nr 1291/2000 z dnia 9 czerwca 2000 r. ⁽¹⁾ należy dokonywać w ten sposób, że zasadniczym celem przewidzianej w nim sankcji w postaci całkowitego przepadku zabezpieczenia, nałożonej na wspólnotowych przedsiębiorców posiadających pozwolenie na przywóz lub wywóz w odniesieniu do produktu podlegającego wspólnej organizacji rynku zbóż, jest zniechęcenie wskazanych przedsiębiorców do niezachowania podstawowego obowiązku (jakim jest rzeczywisty przywóz lub wywóz zbóż określonych w pozwoleniu), który mają oni wypełnić w związku z transakcją w odniesieniu do której uzyskali pozwolenie i wnieśli odpowiednie zabezpieczenie.
- 2) Czy wykładni art. 35 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, w części w której ustanawia terminy i zasady zwolnienia zabezpieczenia wniesionego w związku z wydaniem pozwolenia na przywóz należy dokonywać w ten sposób, że w przypadku niewypełnienia drugorzędnego obowiązku, polegającego w szczególności na spóźnionym przedstawieniu dowodów na prawidłowo dokonany przywóz (a zatem polegającego w rezultacie na spóźnionym złożeniu wniosku o zwolnienie wniesionego zabezpieczenia), wysokość sankcji jaką należy zastosować powinna być określona niezależnie od kwoty szczególnego zabezpieczenia, które powinno ulec w całości przepadkowi w razie niezachowania podstawowego obowiązku w ramach tego samego przywozu, przy czym wysokość ta powinna w szczególności być określona poprzez odniesienie do zwykłej kwoty zabezpieczenia jaka znajduje zastosowanie do ogółu przywozu produktów tego samego rodzaju, dokonanego w danym okresie.
- 3) Czy wykładni art. 35 ust. 4 li. c) rozporządzenia Komisji (WE) nr 1291/2000, w części w której stanowi, że „[...] w przypadku gdy dla określonego produktu wydano pozwolenie lub świadectwa przewidujące różne stawki zabezpieczenia przy obliczaniu kwoty, która podlega przepadkowi uwzględnia się [najniższą] stawkę stosowaną w przywozie [...]” należy dokonywać w ten sposób, że w przypadku gdy przywóz zbóż został prawidłowo dokonany przez przedsiębiorcę wspólnotowego, niezachowanie terminu wyznaczonego na przedstawienie dowodów dotyczących przywozu do Wspólnoty Europejskiej powinno podlegać sankcji, której wysokość zostaje obliczona poprzez odniesienie do zabezpieczenia w niższej kwocie obowiązującej w tym samym okresie w którym dokonano przywozu tego produktu, niezależnie od szczególnych warunków dotyczących należności celnych (jak twierdzi spółka Martini) czy wyłącznie w przypadku zaistnienia takich samych szczególnych warunków dotyczących należności celnych (jak twierdzi państwo włoskie).

⁽¹⁾ Dz.U. L 152, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 28 lutego 2012 r. w sprawach połączonych T-268/08 i T-281/08 Land Burgenland i Republika Austrii przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 8 maja 2012 r. przez Land Burgenland

(Sprawa C-214/12 P)

(2012/C 194/25)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Land Burgenland (przedstawiciele: adwokaci U. Soltész i P. Melcher, wsierani przez adwokata A. Eggera)

Pozostali uczestnicy postępowania: Komisja Europejska i Republika Austrii

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 28 lutego 2012 r. w sprawach połączonych T-268/08 i T-281/08;
- definitywne rozstrzygnięcie sporu i stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej 2008/719/WE z dnia 30 kwietnia 2008 r. w sprawie pomocy państwa C 56/06 (ex NN 77/06) udzielonej przez Austrię na prywatyzację Bank Burgenland (Dz.U. L 239, s. 32) oraz obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania przed Sądem i Trybunałem;
- posiłkowo względem żądania drugiego, przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania przy uwzględnieniu oceny prawnej zawartej w wyroku Trybunału i pozostawienie kwestii kosztów do rozstrzygnięcia w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie wnosi o uchylenie wyroku Sądu (szósta izba) z dnia 28 lutego 2012 r. w sprawach połączonych T-268/08 i T-281/08, którym Sąd oddalił wniesioną przezeń skargę na decyzję Komisji Europejskiej 2008/719/WE z dnia 30 kwietnia 2008 r. w sprawie pomocy państwa C 56/06 (ex NN 77/06) udzielonej przez Austrię na prywatyzację Bank Burgenland.

Wnoszący odwołanie podnosi cztery zarzuty:

- 1) **Naruszenie przez Sąd prawa do bycia wysłuchanym poprzez niedokonanie oceny istotnej części ósmego zarzutu skargi**

W ramach argumentu, który nie został oceniony wnoszący odwołanie podniósł, że w zaskarżonej decyzji Komisja wzięła pod uwagę wyłącznie korzyść wynikającą z „dodatkowej pożyczki” w wysokości 380 mln EUR, natomiast nie uwzględniła korzyści, która była związana z pożyczką w wysokości 320 mln EUR i która prowadziła do wyeliminowania wszelkich składników pomocy z transakcji sprzedaży Bank Burgenland na rzecz Grazer Wechselseitige Versicherung.

Argument ten nie został oceniony przez Sąd, mimo że wnoszący odwołanie ponownie i w wyraźny sposób zwrócił uwagę Sądu na ten argument w uwagach do sprawozdania z rozprawy, jako że został on pominięty już na etapie sprawozdania z rozprawy.

- 2) **Naruszenie art. 107 ust. 1 TFUE poprzez uznanie, że brak uwzględnienia przez Komisję zagrożeń dla Land Burgenland związanych z „Ausfallhaftung” przy ocenie ofert nie stanowił naruszenia prawa**

Sąd błędnie oparł się w tym względzie na orzecznictwie, które nie znajduje zastosowania w rozpatrywanej sytuacji, a nawet jeśli znajduje takie zastosowanie, przynajmniej co do zasady, jest ono sprzeczne z rozważaniami przedstawionymi przez Sąd.

Ponadto Sąd nie wziął pod uwagę innych orzeczeń, które stoją w sprzeczności z jego rozważaniami.

Sąd błędnie uznał wreszcie, że zagrożeń związanych z „Ausfallhaftung” nie należało brać pod uwagę, podczas gdy „Ausfallhaftung” stanowi pomoc istniejącą, a więc zgodną z prawem.

- 3) **Naruszenie art. 107 ust. 1 TFUE poprzez uznanie, że Komisja postąpiła prawidłowo, opierając się na ofercie konsorcjum przy określaniu wartości rynkowej Bank Burgenland**

Sąd naruszył prawo, nie dostrzegając żadnego oczywistego błędu w ocenie dotyczącego wyboru i zastosowania przez Komisję metody określania wartości rynkowej Bank Burgenland.

Ponadto Sąd uznał, wbrew jednoznacznym ustaleniom Komisji, że przetarg przeprowadzony w celu sprzedaży Bank Burgenland był bezwarunkowy, i bez przeprowadzania własnej oceny oparł się na błędnym ustaleniu Komisji, w myśl którego „wadliwe” warunki nie miały wpływu na wysokość ofert.

Co więcej Sąd uznał, że uwzględnienie przez Komisję oferty konsorcjum mimo jej zawyżenia nie było obarczone błędem, chociaż ustalenie zawyżenia oparto ostatecznie na okoliczności, że „Ausfallhaftung” nie była stosowna i że zagrożeń wynikających z „Ausfallhaftung” nie można było wziąć pod uwagę.

- 4) **Naruszenie art. 107 ust. 1 TFUE poprzez ustalenie, że Komisja nie naruszyła prawa, uznając, że ani wynik, ani długość postępowania przed Finanzmarktaufsichtsbörde (urzędem ds. nadzoru rynku finansowego, zwanym dalej „FMA”) nie uzasadniały sprzedaży Bank Burgenland na rzecz Grazer Wechselseitige Versicherung**

Sąd uznał, iż stwierdzenie przez Komisję, że nic nie wskazywało na to, że FMA zamierza zakazać sprzedaży na rzecz konsorcjum nie było błędne, lecz dochodząc do tego wniosku Sąd wyszedł z błędnego założenia, że dowód przedstawiony przez wnoszącego odwołanie nie miał znaczenia dla postępowania w sprawie wydania zezwolenia toczącego się przed FMA i nie został wzięty pod uwagę przez FMA.

Ponadto, uznając, że nic nie wskazywało na to, że długość postępowania przed FMA poważnie zmniejszałaby szanse prywatyzacji Bank Burgenland, Sąd zignorował mocny dowód przedstawiony przez wnoszącego odwołanie.

Sąd nie zastosował wreszcie właściwych standardów dowodowych ani standardów kontroli.

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 28 lutego 2012 r. w sprawach połączonych T-268/08 i T-281/08 Land Burgenland i Republika Austrii przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 14 maja 2012 r. przez Republikę Austrii

(Sprawa C-223/12 P)

(2012/C 194/26)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Republika Austrii (przedstawiciel: C. Pesendorfer, pełnomocnik)

Pozostali uczestnicy postępowania: Komisja Europejska i Land Burgenland

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 28 lutego 2012 r. w sprawach połączonych T-268/08 i T-281/08;
- definitywne rozstrzygnięcie sporu i stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej 2008/719/WE z dnia 30 kwietnia 2008 r. w sprawie pomocy państwa C 56/06 (ex NN 77/06) udzielonej przez Austrię na prywatyzację Bank Burgenland (Dz.U. L 239, s. 32) oraz obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania przed Sądem i Trybunałem;
- posiłkowo względem żądania drugiego, przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania przy uwzględnieniu oceny prawnej zawartej w wyroku Trybunału i pozostawienie kwestii kosztów do rozstrzygnięcia w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie wnosi o uchylenie wyroku Sądu (szósta izba) z dnia 28 lutego 2012 r. w sprawach połączonych

T-268/08 i T-281/08, którym Sąd oddalił wniesioną przez nią skargę na decyzję Komisji Europejskiej 2008/719/WE z dnia 30 kwietnia 2008 r. w sprawie pomocy państwa C 56/06 (ex NN 77/06) udzielonej przez Austrię na prywatyzację Bank Burgenland.

Wnosząca odwołanie podnosi dwa zarzuty:

- 1) **Naruszenie art. 107 ust. 1 TFUE poprzez uznanie, że brak uwzględnienia przez Komisję zagrożeń dla Land Burgenland związanych z „Ausfallhaftung” przy ocenie ofert nie stanowiło naruszenia prawa**

Sąd błędnie oparł się w tym względzie na orzecznictwie, które nie znajduje zastosowania w rozpatrywanej sytuacji, a nawet jeśli znajduje taki zastosowanie, przynajmniej co do zasady, jest ono sprzeczne z rozważaniami przedstawionymi przez Sąd.

Ponadto Sąd nie wziął pod uwagę innych orzeczeń, które stoją w sprzeczności z jego rozważaniami.

Sąd błędnie uznał wreszcie, że zagrożeń związanych z „Ausfallhaftung” nie należało brać pod uwagę, podczas gdy „Ausfallhaftung” stanowi pomoc istniejącą, a więc zgodną z prawem.

- 2) **Naruszenie art. 107 ust. 1 TFUE poprzez ustalenie, że Komisja nie naruszyła prawa, uznając, że ani wynik, ani długość postępowania przed Finanzmarktaufsichtsbehörde (urzędem ds. nadzoru rynku finansowego, zwanym dalej „FMA”) nie uzasadniały sprzedaży Bank Burgenland na rzecz Grazer Wechselseitige Versicherung**

Sąd uznał, iż stwierdzenie przez Komisję, że nic nie wskazywało na to, że FMA zamierza zakazać sprzedaży na rzecz konsorcjum nie było błędne, lecz dochodząc do tego wniosku Sąd wyszedł z błędnego założenia, że dowód przedstawiony przez wnoszącą odwołanie nie miał znaczenia dla postępowania w sprawie wydania zezwolenia toczącego się przed FMA i nie został wzięty pod uwagę przez FMA.

Ponadto, uznając, że nic nie wskazywało na to, że długość postępowania przed FMA poważnie zmniejszałaby szanse prywatyzacji Bank Burgenland, Sąd zignorował mocny dowód przedstawiony przez wnoszącą odwołanie.

Sąd nie zastosował wreszcie właściwych standardów dowodowych ani standardów kontroli.

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 22 maja 2012 r. — EnBW Energie Baden Württemberg przeciwko Komisji(Sprawa T-344/08) ⁽¹⁾

(Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Akta postępowania administracyjnego w dziedzinie karteli — Odmowa dostępu — Wyjątek dotyczący ochrony celów dochodzenia — Wyjątek dotyczący ochrony interesów handlowych osoby trzeciej — Wyjątek dotyczący ochrony procesu podejmowania decyzji — Obowiązek przeprowadzenia przez daną instytucję konkretnej analizy treści każdego z dokumentów, których dotyczy wniosek o dostęp)

(2012/C 194/27)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: EnBW Energie Baden Württemberg (Karlsruhe, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci A. Bach i A. Hahn)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo P. Costa de Oliveira, A. Antoniadis i O. Weber, a następnie A. Bouquet, P. Costa de Oliveira i A. Antoniadis, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Królestwo Szwecji (przedstawiciele: K. Petkovska, S. Johannesson i A. Falk, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Siemens AG (Berlin i Monachium, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci I. Brinker, C. Steinle i M. Holm-Hadulla) oraz ABB Ltd (Zurych, Szwajcaria) (przedstawiciele: początkowo J. Lawrence, solicitor, i E. Whiteford, barrister, a następnie J. Lawrence i D. Howe, solicitor)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji SG.E.3.MV/psi D(2008) 4931 z dnia 16 czerwca 2008 r. odmawiającej dostępu do akt postępowania COMP/F/38.899 — Rozdzielnice z izolacją gazową.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji SG.E.3.MV/psi D(2008) 4931 z dnia 16 czerwca 2008 r. odmawiającej dostępu do akt postępowania COMP/F/38.899 — Rozdzielnice z izolacją gazową.
- 2) Komisja Europejska pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez EnBW Energie Baden-Württemberg AG.
- 3) Królestwo Szwecji, ABB Ltd oraz Siemens AG pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 272 z 25.10.2008.

Wyrok Sądu z dnia 22 maja 2012 r. — Sviluppo Globale przeciwko Komisji(Sprawa T-6/10) ⁽¹⁾

(Zamówienia publiczne na usługi — Procedura przetargowa — Wsparcie administracji celnej i skarbowej w Kosowie — Odrzucenie oferty jednego z oferentów — Akt niezaskarżalny — Akt potwierdzający — Niedopuszczalność — Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie nr 1049/2001 — Dokumenty dotyczące postępowania przetargowego — Częściowa odmowa dostępu — Wyjątek dotyczący ochrony interesów handlowych osoby trzeciej — Niewystarczające uzasadnienie)

(2012/C 194/28)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Sviluppo Globale GEIE (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci F. Sciaudone, R. Sciaudone i A. Neri)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Costa de Oliveira i F. Erlbacher, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata P. Manziniego)

Przedmiot

Po pierwsze, żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 10 listopada 2009 r. odrzucającej ofertę złożoną przez konsorcjum, którego członkiem jest skarżąca, w ramach przetargu EuropAid/127843/D/SER/KOS, mającego za przedmiot wsparcie administracji celnej i skarbowej w Kosowie (Dz.U. 2009/S 4-003683), a z drugiej strony stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 26 listopada 2009 r. odmawiającej konsorcjum dostępu do określonych dokumentów dotyczących tego postępowania przetargowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna w zakresie, w jakim skierowana jest przeciwko decyzji Komisji Europejskiej z dnia 10 listopada 2009 r. odrzucającej ofertę złożoną przez konsorcjum, którego członkiem jest skarżąca, w ramach przetargu EuropAid/127843/D/SER/KOS, mającego za przedmiot wsparcie administracji celnej i skarbowej w Kosowie.
- 2) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji z dnia 26 listopada 2009 r. w sprawie dostępu do określonych dokumentów dotyczących tego postępowania przetargowego w zakresie, w jakim odmówiono w niej dostępu, w ujawnionej wersji sprawozdania z oceny, do ocen przyznanych przez komisję przetargową, w postaci, w jakiej zawarte są one na s. 3 — 5 wspomnianego sprawozdania.
- 3) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 4) Wniosek skarżącej o przeprowadzenie środków dowodowych zostaje oddalony.

5) Sviluppo Globale GEIE pokrywa własne koszty postępowania głównego oraz trzy czwarte kosztów Komisji poniesionych w tym postępowaniu. Komisja pokrywa jedną czwartą swoich kosztów postępowania głównego.

6) Sviluppo Globale zostaje obciążona całością kosztów postępowania w przedmiocie środków tymczasowych w sprawie T 6/10 R.

(¹) Dz.U. C 51 z 27.2.2010.

Wyrok Sądu z dnia 22 maja 2012 r. — Internationaler Hilfsfonds przeciwko Komisji

(Sprawa T-300/10) (¹)

(Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Dokumenty dotyczące umowy LIEN 97-2011 — Częściowa odmowa dostępu — Określenie przedmiotu wniosku wstępnego — Wyjątek dotyczący ochrony prywatności i integralności osoby fizycznej — Wyjątek dotyczący ochrony procesu podejmowania decyzji — Zasada dobrej administracji — Konkretna analiza każdego dokumentu — Obowiązek uzasadnienia)

(2012/C 194/29)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Internationaler Hilfsfonds eV (Rosbach, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat H. Kaltenecker)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Costa de Oliveira oraz T. Scharf, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata R. van der Houta)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 29 kwietnia 2010 r. odmawiającej skarżącej pełnego dostępu do akt dotyczących umowy LIEN 97-2011.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji Europejskiej z dnia 29 kwietnia 2010 r. w części, w jakiej dotyczy ona dorozumianej odmowy przyznania dostępu do dokumentów, które Komisja przekazała współpracownikowi Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich, innych niż dokumenty wskazane przez tego współpracownika w aktach 1–4 z akt dotyczących umowy LIEN 97-2011.
- 2) Stwierdza się również nieważność decyzji Komisji Europejskiej z dnia 29 kwietnia 2010 r. w części, w jakiej dotyczy ona dorozumianej albo wyraźnej odmowy przyznania dostępu do dokumentów z akt dotyczących umowy LIEN 97-2011 określonych w pkt 106, 134, 194 i 196 niniejszego wyroku.
- 3) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 4) Komisja pokrywa własne koszty oraz osiem dziesiątych kosztów poniesionych przez Internationaler Hilfsfonds eV.

(¹) Dz.U. C 246 z 11.9.2010.

Wyrok Sądu z dnia 22 maja 2012 r. — Portugalia przeciwko Komisji

(Sprawa T-345/10) (¹)

(EFOGR — Sekcja Orientacji — Zmniejszenie pomocy finansowej — Środki wsparcia inwestycji w gospodarstwa rolne — Skuteczność kontroli)

(2012/C 194/30)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Inez Fernandes i J. Saraiva de Almeida, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata M. Figueireda)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Guerra e Andrade i G. von Rintelen, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2010) 4255 z dnia 29 czerwca 2010 r. dotyczącej zastosowania korekt finansowych w odniesieniu do pomocy z Sekcji Orientacji EFOGR przyznanej na rzecz programu operacyjnego CCI 1999.PT.06.I.PO.007 (Portugalia — Program krajowy, Cel 1) dla realizacji zadania „Inwestycje w gospodarstwa rolne”.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Republika Portugalska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 301 z 6.11.2010.

Wyrok Sądu z dnia 16 maja 2012 r. — Wohlfahrt przeciwko OHIM — Ferrero (Kindertraum)

(Sprawa T-580/10) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego Kindertraum — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy Kinder — Względna podstawa odmowy rejestracji — Dowód używania wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 42 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009)

(2012/C 194/31)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Harald Wohlfahrt (Rothenburg o.d. Tauber, Niemcy) (przedstawiciele: początkowo N. Scholz-Recht, następnie G. Hußplein,–Stich, końcowo M. Loschelder, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: początkowo A. Pohlmann, następnie D. Walicka, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Ferrero SpA (Alba, Włochy) (przedstawiciele: F. Jacobacci i L. Ghedina, adwokaci)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 20 października 2010 r. (sprawa R 815/2009-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Ferrero SpA a Haraldem Wohlfahrtem.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Harald Wohlfahrt zostaje obciążony kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 63 z 26.2.2011.

Wyrok Sądu z dnia 15 maja 2012 r. — Nijs przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu

(Sprawa T-184/11 P) (¹)

(Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Środki dyscyplinarne — Postępowanie dyscyplinarne — Wydalenie ze służby z zachowaniem praw do emerytury — Artykuły 22a i 22b regulaminu pracowniczego — Wymóg uściślenia odwołania — Nowy zarzut — Skuteczna ochrona sądowa — Artykuł 47 karty praw podstawowych — Brak obowiązku zbadania z urzędu zarzutu dotyczącego naruszenia racjonalnego terminu)

(2012/C 194/32)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Bart Nijs (Bereldange, Luksemburg) (przedstawiciele: adwokaci F. Rollinger i P.F. Onimus)

Druga strona postępowania: Trybunał Obrachunkowy Unii Europejskiej (przedstawiciele: T. Kennedy, J. Vermer i K. Zavřelová, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie mające na celu uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (druga izba) z dnia 13 stycznia 2011 r. w sprawie F-77/09 Nijs przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu, dotychczas nieopublikowanego w Zbiorze.

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Bart Nijs pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Trybunał Obrachunkowy Unii Europejskiej w ramach niniejszej instancji.

(¹) Dz.U. C 179 z 18.6.2011.

Wyrok Sądu z dnia 15 maja 2012 r. — Ewald przeciwko OHIM — Kin Cosmetics (Keen)

(Sprawa T-280/11) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego Keen — Graficzny wspólnotowy znak towarowy KIN — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Podobieństwo oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2012/C 194/33)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Rita Ewald (Frauenwald, Niemcy) (przedstawiciel: S. Reinhardt adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: G. Schneider, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również: Kin Cosmetics, S.A. (Sant Feliu de Guixols, Hiszpania).

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 3 marca 2011 r. (sprawa R 1383/2010-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Kin Cosmetics S.A. a Ritą Ewald.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Rita Ewald zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz. U. C 238 z 13.8.2011.

Skarga wniesiona w dniu 30 marca 2012 r. — Comsa przeciwko OHIM — COMSA (COMSA)

(Sprawa T-144/12)

(2012/C 194/34)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Comsa, S.A. (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat M. Aznar Alonso)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Constructora de obras municipales, SA (COMSA) (Madryt, Hiszpania)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uwzględnienie skargi i stwierdzenie niezgodności z rozporządzeniem Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego [obecnie rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009] pkt 2, 3 i 5 decyzji Drugiej Izby Odwoławczej z dnia 10 stycznia 2012 r. w sprawach połączonych R 518/2011-2 i R 795/2011-2;
- obciążenie strony pozwanej i, w przypadku przystąpienia, interwenienta kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Constructora de obras municipales, SA (COMSA)

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „COMSA” dla towarów i usług z klas 19, 35, 36, 37, 39 i 42 — zgłoszenie nr 7 091 051

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Nazwa przedsiębiorstwa (firma) „COMSA S.A.” i niezarejestrowany znak towarowy „COMSA”

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Częściowe uwzględnienie odwołań wniesionych przez stronę skarżącą i stronę pozwaną

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 4 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 2 kwietnia 2012 r. — Investrónica przeciwko OHIM — Olympus Imaging (MICRO)

(Sprawa T-149/12)

(2012/C 194/35)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Investrónica SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: E. Seijo Veiguela i J. L. Rivas Zurdo, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Olympus Imaging Corp. Tokio, Japonia

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego

(znaki towarowe i wzory) z dnia 31 stycznia 2012 r. w sprawie R 347/2011-4 i orzeczenie, że na podstawie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego wniesione do OHIM odwołanie zgłaszającej znak towarowy podlegało oddaleniu, a decyzja Wydziału Sprzeciwów odrzucająca w całości zgłoszenie mieszanego wspólnotowego znaku towarowego nr 7 014 392 „MICRO” powinna być zostać utrzymana w mocy;

- obciążenie kosztami postępowania przeciwników procesowych

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Olympus Imaging Corporation

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „MICRO” w kolorach czarnym i białym dla towarów z klasy 9 (zgłoszenie nr 7 014 392)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Hiszpański graficzny znak towarowy „micro” w kolorach jasnoniebieskim i ciemnoniebieskim dla towarów i usług z klas 9, 38 i 42 (znak towarowy nr 2736947)

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu i odmowa rejestracji zgłoszonego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: Uwzględnienie odwołania i stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji odmawiającej rejestracji zgłoszonego znaku towarowego

Podniesione zarzuty: Nieprawidłowe zastosowanie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009, jako że między kolidującymi znakami towarowymi istnieje ryzyko wprowadzenia w błąd.

Skarga wniesiona w dniu 4 kwietnia 2012 r. — Pri przeciwko OHIM OHMI — Belgravia Investment Group (PRONOKAL)

(Sprawa T-159/12)

(2012/C 194/36)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Pri SA (Clémency, Luksemburg) (przedstawiciele: C. Marí Aguilar i F. J. Márquez Martín, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Belgravia Investment Group Ltd (Tortola, Brytyjskie Wyspy Dziewicze)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 20 grudnia 2011 r. w sprawie R 311/2011-2, oddalającej odwołanie wniesione przez Pri SA i zezwalającej na częściową rejestrację wspólnotowego znaku towarowego nr 5744099 „PRONOKAL” na rzecz BELGRAVII w klasach 5, 29, 30 i 32 oraz o odmowę w całości rejestracji wspólnotowego znaku towarowego nr 5744099 „PRONOKAL” na rzecz BELGRAVII dla klas 5, 29, 30 i 32 z uwagi na sprzeczność takiej rejestracji z prawami przysługującymi Pri SA;
- obciążenie kosztami postępowania przeciwnika procesowego na podstawie art. 87 ust. 2 i 3 regulaminu postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Belgravia Investment Group Ltd

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „PRONOKAL” dla towarów należących do klas 5, 29, 30 i 32 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 5744099

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny hiszpański znak towarowy i nazwa handlowa „PRONOKAL” dla towarów z klasy 30

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe oddalenie sprzeciwu i częściowa zgoda na rejestrację zgłoszonego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 2 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 11 kwietnia 2012 r. — Free przeciwko OHIM — Conradi + Kaiser (FreeLounge)

(Sprawa T-161/12)

(2012/C 194/37)

Język skargi: francuski

Strony

Strona skarżąca: Free (Paryż, Francja) (przedstawiciel: Y. Coursin, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Conradi + Kaiser GmbH (Kleinmaischeid, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- częściowe stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 25 stycznia 2012 r. w sprawie R 437/201-2;
- orzeczenie, że należy odmówić rejestracji zgłoszonego spornego znaku towarowego na podstawie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009; oraz
- obciążenie Conradi + Kaiser GmbH kosztami postępowania przed Sądem i przed OHIM.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Conradi + Kaiser GmbH

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „FreeLounge” dla towarów i usług należących do klas 16, 35 i 41 — zgłoszenie do rejestracji nr 8442832

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: francuski graficzny znak towarowy „free LA LIBERTÉ N'A PAS DE PRIX” nr 99785839 dla towarów i usług należących do klas 9 i 38; francuski słowny znak towarowy „FREZ” nr 1734391 dla usług należących do klasy 38; firma „FREE” używana w obrocie gospodarczym we Francji; nazwa domeny internetowej „FREE.FR” używana w obrocie gospodarczym

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: częściowe uchylenie zaskarżonej decyzji

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 10 kwietnia 2012 r. — Bolívar Cerezo przeciwko OHIM OAMI — Renovalia Energy (RENOVALIA)

(Sprawa T-166/12)

(2012/C 194/38)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Juan Bolívar Cerezo (Granada, Hiszpania) (przedstawiciel: I. M. Barroso Sánchez-Lafuente, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Renovalia Energy, SA (Villarobledo, Hiszpania)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 26 stycznia 2012 r. w sprawie R 663/2011-1 i w konsekwencji rejestrację wspólnotowego znaku towarowego nr 8 631 814 „RENOVALIA” dla „ubezpieczeń, działalności finansowej, bankowości, majątku nieruchomości” w klasie 36;
- obciążenie kosztami postępowania przeciwników procesowych.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: „RENOVALIA” dla towarów i usług z klas 11, 25, 35, 36, 37 i 41 — Zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 8 631 814

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Renovalia Energy, SA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowne hiszpańskie znaki towarowe „RENOVA ENERGY” i „RENOVAE-ENERGY” oraz nazwa handlowa „RENOVALIA” dla usług z klasy 36

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd między mającą pierwszeństwo hiszpańskim znakiem towarowym nr 2 715 975 „RENOVALIA” należącym do skarżącej a kolidującymi hiszpańskimi znakami towarowymi; skarga o unieważnienie kolidujących znaków powinna być wniesiona do właściwego sądu hiszpańskiego, co spowodowałoby niemożność powołania się na te znaki w celu sprzeciwienia się zarejestrowaniu zgłoszonego znaku wspólnotowego.

Skarga wniesiona w dniu 10 kwietnia 2012 r. — Beyond Retro przeciwko OHIM — S&K Garments (BEYOND VINTAGE)

(Sprawa T-170/12)

(2012/C 194/39)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Beyond Retro Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: S. Malynicz, barrister)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: S&K Garments, Inc. (Nowy Jork, Stany Zjednoczone)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 31 stycznia 2012 r. w sprawach połączonych R 493/2011-4 i R 548/2011-4; oraz
- obciążenie OHIM oraz S&K Garments, Inc. ich własnymi kosztami oraz kosztami postępowania poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: S&K Garments, Inc.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: zarejestrowany międzynarodowy słowny znak towarowy „BEYOND VINTAGE” dla towarów i usług należących do klasy 14, 18 i 25 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr W 994046

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny znak towarowy „BEYOND RETRO” zarejestrowany jako wspólnotowy znak towarowy nr 5629035 dla towarów i usług należących do klasy 25 i 35

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania strony skarżącej w sprawie R 548/2011-4 i uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów w sprawie R 493/2011-4

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 13 kwietnia 2012 r. — Brauerei Beck przeciwko OHIM — Aldi (Be Light)

(Sprawa T-172/12)

(2012/C 194/40)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Brauerei Beck GmbH & Co. KG (Brema, Niemcy) (przedstawiciele: G. Hasselblatt i V. Töbelmann, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 19 stycznia 2012 r. w sprawie R 2258/2010-1;
- obciążenie strony pozwanej własnymi kosztami oraz kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą;
- obciążenie Aldi GmbH & Co. KG własnymi kosztami, jeżeli przystąpi ona do sprawy przed Sądem w charakterze interwenienta.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Aldi GmbH & Co. KG

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „Be Light” dla towarów należących do klas 29, 30 i 32 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 7165351

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny znak towarowy „BECK” nr 135285 dla towarów należących do klasy 32 zarejestrowany jako wspólnotowy znak towarowy

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu w odniesieniu do wszystkich spornych towarów należących do klasy 32 i dopuszczenie rejestracji spornego znaku towarowego w odniesieniu do pozostałych towarów

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 30 kwietnia 2012 r. — Breyer przeciwko Komisji

(Sprawa T-188/12)

(2012/C 194/41)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Patrick Breyer (Wald-Michelbach, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat M. Starostik)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 16 marca 2012 r. dotyczącej pisma o nr Ares(2012)313186;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 3 kwietnia 2012 r. dotyczącej pisma o nr Ares(2012)399467, w

zakresie w jakim odmówiono dostępu do pism procesowych Austrii w sprawie C-189/09;

- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi w odniesieniu do decyzji Komisji z dnia 16 marca 2012 r. następujące zarzuty:

- 1) Zarzut pierwszy: Błędne zastosowanie art. 4 ust. 2 tiret drugie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 ⁽¹⁾ (ochrona porad prawnych)

— zdaniem skarżącego, publikacja opinii prawnej Ares(2010)828204 Służby Prawnej Komisji, która odnosi się do kwestii czy dyrektywa 2006/24/WE ⁽²⁾ może zostać zmieniona w taki sposób, że państwa członkowskie Unii Europejskiej uzyskałyby możliwość zatrzymywania danych dotyczących połączeń telekomunikacyjnych wszystkich obywateli, pomimo braku podejrzeń lub powodów w przypadkach hipotetycznej potrzeby nie będzie miała negatywnego wpływu na ochronę porad prawnych.

— w każdym razie pierwszeństwo ma interes publiczny w podaniu wspomnianej opinii do wiadomości.

- 2) Zarzut drugi: Błędne zastosowanie art. 4 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1049/2001 (ochrona procesu podejmowania decyzji)

— według skarżącego, publikacja wspomnianej opinii prawnej Służby Prawnej Komisji nie będzie miała negatywnego wpływu na ochronę procesu podejmowania decyzji przez Komisję.

— w każdym razie pierwszeństwo ma interes publiczny w podaniu wspomnianej opinii do wiadomości.

Na poparcie skargi skarżący podnosi w odniesieniu do decyzji Komisji z dnia 3 kwietnia 2012 r. błędne zastosowanie art. 2 ust. 3 rozporządzenia nr 1049/2001. W tym względzie skarżący twierdzi, iż pisma procesowe państwa członkowskiego (w niniejszym przypadku Austrii) przedstawione Trybunałowi Sprawiedliwości (w niniejszym przypadku w sprawie C-189/09), których kopie zostały przekazane Komisji będącej stroną procesową w tej sprawie, wbrew stanowisku zajętemu przez Komisję, są objęte zakresem zastosowania rozporządzenia nr 1049/2001.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).

⁽²⁾ Dyrektywa 2006/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie zatrzymywania generowanych lub przetwarzanych danych w związku ze świadczeniem ogólnie dostępnych usług łączności elektronicznej lub udostępnianiem publicznych sieci łączności oraz zmieniająca dyrektywę 2002/58/WE (Dz.U. L 105, s. 54).

Skarga wniesiona w dniu 25 kwietnia 2012 r. — Tomana i in. przeciwko Radzie i Komisji**(Sprawa T-190/12)**

(2012/C 194/42)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Johannes Tomana (Harare, Zimbabwe); Titus Mehliwa Johna Abu Basutu (Harare); Happyton Mabhuja Bonyongwe (Harare); Flora Buka (Harare); Wayne Bvudzijena (Harare); David Chapfika (Harare); George Charamba (Harare); Faber Edmund Chidarikire (Harare); Tinaye Chigudu (Harare); Aeneas Soko Chigwedere (Harare); Phineas Chihota (Harare); Augustine Chihuri (Harare); Patrick Anthony Chinamasa (Harare); Edward Takaruza Chindori-Chininga (Harare); Joseph Chinotimba (Harare); Tongesai Shadreck Chipanga (Harare); Augustine Chipwere (Harare); Constantine Chiwenga (Harare); Ignatius Morgan Chiminya Chombo (Harare); Martin Dinha (Harare); Nicholas Tasunungurwa Goche (Harare); Gideon Gono (Harare); Cephas T. Gurira (Harare); Stephen Gwekwerere (Harare); Newton Kachepa (Harare); Mike Tichafa Karakadzai (Harare); Saviour Kasukuwere (Harare); Jawet Kazangarare (Harare); Sibangumuzi Khumalo (Harare); Nolbert Kunonga (Harare); Martin Kwainona (Harare); R. Kwenda (Harare); Andrew Langa (Harare); Musarashana Mabunda (Harare); Jason Max Kokerai Machaya (Harare); Joseph Mtakwese Made (Harare); Edna Madzongwe (Harare); Shuvai Ben Mahofa (Harare); Titus Maluleke (Harare); Paul Munyaradzi Mangwana (Harare); Reuben Marumahoko (Harare); G. Mashava (Harare); Angeline Masuku (Harare); Cain Ginyilitshe Ndabazekhaya Mathema (Harare); Thokozile Mathuthu (Harare); Innocent Tonderai Matibiri (Harare); Joel Biggie Matiza (Harare); Brighton Matonga (Harare); Cairo Mhandu (Harare); Fidellis Mhonda (Harare); Amos Bernard Midzi (Harare); Emmerson Dambudzo Mnangagwa (Harare); Kembo Campbell Dugishi Mohadi (Harare); Gilbert Moyo (Harare); Jonathan Nathaniel Moyo (Harare); Sibusio Bussie Moyo (Harare); Simon Khaya Moyo (Harare); S. Mpabanga (Harare); Obert Moses Mpofo (Harare); Cephas George Msipa (Harare); Henry Muchena (Harare); Olivia Nyembesi Muchena (Harare); Oppah Chamu Zvipange Muchinguri (Harare); C. Muchono (Harare); Tobaiwa Mudede (Harare); Isack Stanislaus Goreraivo Mudenge (Harare); Columbus Mudonhi (Harare); Bothwell Mugariri (Harare); Joyce Teurai Ropa Mujuru (Harare); Isaac Mumba (Harare); Simbarashe Simbanenduku Mumbengegwi (Harare); Herbert Muchemwa Murerwa (Harare); Munyaradzi Musariri (Harare); Christopher Chindori Mushohwe (Harare); Didymus Noel Edwin Mutasa (Harare); Munacho Thomas Alvar Mutezo (Harare); Ambros Mutinhiri (Harare); S. Mutsvunguma (Harare); Walter Mzembi (Harare); Morgan S. Mzilikazi (Harare); Sylvester Nguni (Harare); Francis Chenayimoyo Dunstan Nhema (Harare); John Landa Nkomo (Harare); Michael Reuben Nyambuya (Harare); Magadzire Hubert Nyanhongo (Harare); Douglas Nyikayaramba (Harare); Sithembiso Gile Glad Nyoni (Harare); David Pagwese Parirenyatwa (Harare); Dani Rangwani (Harare); Engelbert Abel Rugeje (Harare); Victor Tapiwe Chashe Rungani (Harare); Richard Ruwodo (Harare); Stanley Urayayi Sakupwanya (Harare); Tendai Savanhu (Harare); Sydney Tigere Sekeramayi (Harare); Lovemore Sekeramayi (Harare); Webster Kotiwani Shamu (Harare); Nathan Marwirakuwa Shamuyarira (Harare); Perence Samson Chikerema Shiri (Harare); Etherton Shungu (Harare); Chris Sibanda (Harare); Jabulani Sibanda (Harare); Misheck Julius Mpande Sibanda (Harare); Phillip Valerio Sibanda (Harare); David Sigauke (Harare); Absolom Sikosana (Harare); Nathaniel

Charles Tarumbwa (Harare); Edmore Veterai (Harare); Patrick Zhuwao (Harare); Paradzai Willings Zimondi (Harare); Cold Comfort Farm Cooperative Trust (Harare); Comoil (Private) Ltd (Harare); Divine Homes (Private) Ltd (Harare); Famba Safaris (Private) Ltd (Harare); Jongwe Printing and Publishing Company (Private) Ltd (Harare); M & S Syndicate (Private) Ltd (Harare); Osleg (Private) Ltd (Harare); Swift Investments (Private) Ltd (Harare); Zidco Holdings (Private) Ltd (Harare); Zimbabwe Defence Industries (Private) Ltd (Harare); Zimbabwe Mining Development Corp. (Harare) (przedstawiciele: D. Vaughan, QC (Queen's Counsel), M. Lester i R. Lööf, Barristers, oraz M. O'Kane, Solicitor]

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej i Komisja Europejska**Żądania***Strona skarżąca* wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2012/97/WPZiB z dnia 17 lutego 2012 r. zmieniającej decyzję 2011/101/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Zimbabwe (Dz.U. L 47, s. 50) w zakresie w jakim dotyczy skarżących;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 151/2012 z dnia 21 lutego 2012 r. zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 314/2004 dotyczące niektórych środków ograniczających w odniesieniu do Zimbabwe (Dz.U. L 49, s. 2) w zakresie w jakim dotyczy skarżących;
- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Rady 2012/124/WPZiB z dnia 27 lutego 2012 r. dotyczącej wykonania decyzji 2011/101/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Zimbabwe (Dz.U. L 54, s. 20) w zakresie w jakim dotyczy skarżących;
- obciążenie pozwanych kosztami poniesionymi przez skarżących.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi 5 zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy, dotyczący faktu, że pozwane ujęły w wykazie osoby i podmioty, nie mając do tego podstawy prawnej. Ani Rada, ani Komisja nie są uprawnione do nakładania środków ograniczających na podmioty niepaństwowe w Zimbabwe jedynie na podstawie niepotwierdzonych informacji o przestępczych zachowaniach w Zimbabwe. Niepotwierdzone informacje dotyczą w wielu przypadkach sytuacji sprzed powstania Rządu Jedności Narodowej. Instytucje wykroczyły poza swoją ograniczoną kompetencję w dziedzinie karnej, a sporne środki są niewłaściwe i nieproporcjonalne w stosunku do uzasadnionych celów Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa.
- 2) Zarzut drugi, dotyczący faktu, że pozwane dopuścili się oczywistego naruszenia prawa, uznając, że zostały spełnione ustanowione w spornych środkach kryteria ujęcia w wykazie nowych osób i podmiotów, ponieważ:

- pozwane nie były upoważnione do umieszczenia w wykazie skarżących na tej jedynie podstawie, że byli członkami rządu Zimbabwe utworzonym przez ZANU-PF lub byli powiązani z takimi osobami.
 - Pozwane nie były upoważnione do umieszczenia skarżących w wykazie na podstawie niejasnych i niepotwierdzonych informacji o przestępczych zachowaniach, które miały mieć miejsce w przeszłości, w wielu przypadkach przed powstaniem Rządu Jedności Narodowej.
- 3) Zarzut trzeci, dotyczący faktu, że pozwane nie podały właściwych i wystarczających powodów objęcia osób i podmiotów spornymi środkami.
- 4) Zarzut czwarty, dotyczący faktu, że pozwane nie przestrzegały prawa skarżących do obrony oraz do skutecznej ochrony sądowej, ponieważ:
- pozwane nie podały szczegółów ani nie przytoczyły dowodów na poparcie niejasnych twierdzeń o przestępczych zachowaniach oraz
 - pozwane nie umożliwiły skarżącym przedstawienia ich stanowiska na temat sprawy i dowodów przeciwko nim.
- 5) Zarzut piąty, dotyczący faktu, że pozwane naruszyły — bez uzasadnienia i nieproporcjonalnie — prawa podstawowe skarżących, w tym prawo do ochrony własności, działalności, dobrego imienia oraz życia prywatnego i rodzinnego.

Skarga wniesiona w dniu 2 maja 2012 r. — PAN Europe przeciwko Komisji

(Sprawa T-192/12)

(2012/C 194/43)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat J. Rutteman)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie decyzji Komisji z dnia 9 marca 2012 r. za niezgodną z rozporządzeniem nr 1367/2006/WE⁽¹⁾ i Konwencją o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska („Konwencja z Aarhus”);

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 9 marca 2012 r.;
- nakazanie Komisji dokonania oceny co do istoty wniosku o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej z dnia 20 grudnia 2010 r. w terminie wyznaczonym przez Sąd;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że pozwana niesłusznie uznała, iż skarżąca nie spełniała przesłanek ustanowionych w art. 11 rozporządzenia (WE) nr 1367/2006, ponieważ w chwili złożenia wniosku o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej skarżąca istniała już dłużej niż dwa lata.
- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, że pozwana niesłusznie stwierdziła, iż rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1143/2011⁽²⁾ nie można uznać za akt administracyjny w rozumieniu art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 zgodnie z definicją zawartą w art. 2 ust. 1 lit. g) tego rozporządzenia, ponieważ decyzja zatwierdzająca prochloraz jest w wystarczającym stopniu zindywidualizowana, jeśli chodzi o jej skutki i treść, aby stanowić akt administracyjny w rozumieniu art. 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1367/2006.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. L 264, s. 13).

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1143/2011 z dnia 10 listopada 2011 r. w sprawie zatwierdzenia substancji czynnej prochloraz, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz w sprawie zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 i decyzji Komisji 2008/934/WE (Dz.U. L 293, s. 26)

Skarga wniesiona w dniu 8 maja 2012 r. — MIP Metro przeciwko OHIM — Holsten-Brauerei (H)

(Sprawa T-193/12)

(2012/C 194/44)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci J.C. Plate i R. Kaase)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: -Brauerei AG (Hamburg, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 23 lutego 2012 r. w sprawie R 2340/2010-1 w zakresie dotyczącym uwzględnienia sprzeciwu wobec rozszerzenia ochrony międzynarodowej rejestracji nr 984 017 z powodu niezgodności z art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego;
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania odwoławczego

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Wywołująca skutki w Unii Europejskiej międzynarodowa rejestracja graficznego znaku towarowego przedstawiającego tarczę z literą „H” dla towarów z klasy 32 — nr 984 017

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Holsten-Brauerei AG

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Niemiecki graficzny znak towarowy przedstawiający rycerza na koniu trzymającego tarczę z literą „H” dla towarów z klasy 32

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Odwołanie wniesione w dniu 11 maja 2012 r. przez Luigię Marcuccia od postanowienia wydanego w dniu 29 lutego 2012 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-3/11 Luigi Marcuccio przeciwko Komisji

(Sprawa T-207/12 P)

(2012/C 194/45)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie w całości i bez wyjątku zaskarżonego postanowienia;
- tytułem żądania głównego, uwzględnienie żądań skarżącego sformułowanych w pierwszej instancji w sprawie będącej przedmiotem odwołania;
- obciążenie strony pozwanej kosztami wnoszącego odwołanie poniesionymi w niniejszym postępowaniu odwoławczym;
- ewentualnie, przekazanie sprawy będącej przedmiotem odwołania do ponownego rozpoznania przez Sąd do spraw Służby Publicznej w innym składzie, w celu wydania przez niego ponownego rozstrzygnięcia przedmiocie wszystkich żądań, o których mowa w poprzednich punktach petitum.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie skierowane jest przeciwko postanowieniu z dnia 29 lutego 2012 r. w sprawie F-3/11, którym odrzucono jako oczywiście niedopuszczalną skargę mającą za przedmiot, po pierwsze, stwierdzenie nieważności rzekomej odmowy Komisji Europejskiej dołączenia do akt dokumentu dotyczącego wypadku wnoszącego odwołanie, a po drugie, zasądzenie od Komisji na jego rzecz kwoty 1 000 EUR tytułem odszkodowania.

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi dwa zarzuty.

1) Zarzut pierwszy dotyczący całkowitego braku uzasadnienia postanowienia, w zakresie w jakim dotyczy ono oczywiście niedopuszczalności, w tym ze względu na oczywiste wątpliwości, paradoksalny charakter, przeinaczenie i wypaczenie okoliczności faktycznych, apodyktyczność, nielogiczność, brak istotnego znaczenia, nieracjonalność, naruszenie obowiązku *clare loqui*, brak orzeczenia w przedmiocie przedstawionego sądowi przez wnoszącego odwołanie żądania, a także wykładnię i zastosowanie, które są nieprawidłowe, błędne, nieprawdziwe i nieracjonalne:

- art. 26 i 26a regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej;
- norm prawnych dotyczących aktu zaskarżalnego (w szczególności ust. 30 — 47 zaskarżonego postanowienia);
- norm prawnych dotyczących traktowania i dostępu jednostek do dotyczących ich danych osobowych, które znajdują się w posiadaniu instytucji Unii.

2) Zarzut drugi dotyczący niezgodnego z prawem charakteru postanowienia sądu orzekającego w pierwszej instancji w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach (fragment od pkt 47 do pkt 48 zaskarżonego postanowienia).

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 22 maja 2012 r. — AU przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa F-109/10) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Personel kontraktowy — Emerytury i renty — Odprawa)

(2012/C 194/46)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: AU (przedstawiciel: adwokat R. Oehmen)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele): D. Martin i B. Eggers, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności odmownej decyzji Komisji w sprawie wypłacenia skarżącemu odprawy.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) AU pokrywa własne koszty i zostaje obciążony kosztami Komisji Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 13 z 15.1.2011, s. 43

Skarga wniesiona w dniu 15 maja 2012 r. — ZZ przeciwko Komisji

(Sprawa F-54/12)

(2012/C 194/47)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciele: adwokaci M. Condinanzi, D. Bono i C.A. Chiorino)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji komisji konkursowej konkursu EPSO/AST/117/11 w sprawie niedopuszczenia strony

skarżącej do drugiego etapu konkursu ze względu na to, że nie spełniała warunków dopuszczenia określonych w ogłoszeniu o konkursie.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności odmownej decyzji komisji konkursowej EPSO w sprawie dopuszczenia skarżącego do drugiego etapu konkursu otwartego EPSO/AST/117/11 — Assistants in the secretarial field (AST 1), ze względu na zakładany brak spełnienia warunków dopuszczenia określonych w sekcji III ogłoszenia o konkursie otwartym EPSO/AST/117/11, a w szczególności, ponieważ nie posiadał dyplomu ukończenia szkoły wyższej w obszarze prac sekretariatu, lub ewentualnie, dyplomu ukończenia szkoły uprawniającego do podjęcia nauki w szkole wyższej oraz co najmniej trzyletniego doświadczenia zawodowego w obszarze prac sekretarskich, których zadania są bezpośrednio związane z obowiązkami sekretarskimi opisanymi w tytule I ogłoszenia o konkursie;
- stwierdzenie nieważności wszystkich innych aktów, wydanych po tej decyzji, a w razie potrzeby, wszystkich działań, jakie komisja konkursowa ma podjąć w związku z wykluczeniem skarżącego z rozpatrywanego konkursu;
- pomocniczo, gdyby nie było możliwe, by skarżący uczestniczył w omawianym drugim etapie konkursu, zasądzenie od strony pozwanej na rzecz skarżącego kwoty ustalonej tymczasowo ex aequo et bono na 10 000 EUR tytułem odszkodowania i zadośćuczynienia, w tym odszkodowania za uszczerbek na karierze, powiększonej o odsetki na zwłokę w stawce ustawowej od dnia wniesienia skargi;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 15 maja 2012 r. — Simões Dos Santos przeciwko OHIM

(Sprawa F-27/08 RENV) ⁽¹⁾

(2012/C 194/48)

Język postępowania: francuski

W następstwie zawarcia ugody prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 158 z 21.6.2008, s. 25.

CENY PRENUMERATY w 2012 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 310 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	840 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL